



Politik för det civila samhället, folkbildning och trossamfund

Sammanfattning

I betänkandet behandlas motionsförslag från allmänna motionstiden 2012 som rör politiken för det civila samhället, bl.a. idrott och allmänna samlingslokaler, samt folkbildning och trossamfund. För det civila samhället handlar motionerna om folkrörelsernas viktiga roll, statistik och läxhjälp av frivilligorganisationer. På idrottsområdet berör frågorna avgifter för idrottsaktiviteter, föreningstvång för statligt stöd, idrottens sociala ansvar, hbtq-frågor, konsekvenser av internationella idrottsarrangemang, äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet samt utdrag ur belastningsregister för barn- och ungdomsledare. Stödet till allmänna samlingslokaler tas också upp. För folkbildningen handlar frågorna om folkbildningens betydelse, gemensamt ansvar för folkbildning, mångkulturalistisk verksamhet, kvalitetssäkring av folkbildningen, risk- och väsentlighetsanalyser, förvaltningslagen och myndighetsutövning, unga arbetslösa samt folkbildning och it. När det gäller trossamfundet tas frågor upp om krav och kontroll för att få statsbidrag samt vikten av dialoger med religiösa samfund och kulturellt och etniskt baserade föreningar. I betänkandet behandlas också några motionsyrkanden i förenklad form eftersom dessa är likalydande eller snarlika förslag som utskottet behandlat relativt nyligen.

Samtliga motionsyrkanden avstyrks av utskottet.

I betänkandet finns 16 reservationer och 1 särskilt yttrande.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	4
Redogörelse för ärendet	8
Ärendet och dess beredning	8
Utskottets överväganden	9
Civila samhället	9
Folkrörelsernas viktiga roll	9
Statistik	10
Läxhjälp av frivilligorganisationer	11
Allmänna samlingslokaler	12
Tillgång och stöd till allmänna samlingslokaler	12
Idrott	14
Avgifter för idrottsaktiviteter	14
Föreningstvång för statligt stöd	15
Idrottens sociala ansvar	17
Hbtq-frågor inom idrotten	18
Konsekvenser av internationella idrottsarrangemang	19
Äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet i hela landet	20
Utdrag ur belastningsregister för barn- och ungdomsledare	21
Folkbildning	22
Betydelsen av folkbildning	22
Gemensamt ansvar för folkbildning	24
Mångkulturalistisk verksamhet	25
Kvalitetssäkring av folkbildningen	26
Risk- och väsentlighetsanalyser	27
Förvaltningslagen och myndighetsutövning	27
Unga arbetslösa	29
Folkbildning inom it	31
Trossamfund	32
Skärpta krav på trossamfund för att få statsbidrag	32
Dialoger med religiösa samfund och kulturellt eller etniskt baserade föreningar	35
Förenklad behandling	36
Motionsyrkanden som behandlas i förenklad form	36
Reservationer	38
1. Läxhjälp av frivilligorganisationer, punkt 3 (S, V)	38
2. Tillgång och stöd till allmänna samlingslokaler, punkt 4 (S, V)	39
3. Avgifter för idrottsaktiviteter, punkt 5 (S, V)	40
4. Hbtq-frågor inom idrotten, punkt 8 (MP)	41
5. Konsekvenser av internationella idrottsarrangemang, punkt 9 (V)	42
6. Äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet i hela landet, punkt 10 (V)	42
7. Äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet i hela landet, punkt 10 (SD)	43

8. Utdrag ur belastningsregister för barn- och ungdomsledare, punkt 11 (SD)	44
9. Gemensamt ansvar för folkbildning, punkt 13 (S)	45
10. Mångkulturalistisk verksamhet, punkt 14 (SD)	46
11. Kvalitetssäkring av folkbildningen, punkt 15 (SD)	47
12. Risk- och väsentlighetsanalyser, punkt 16 (SD)	47
13. Förvaltningslagen och myndighetsutövning, punkt 17 (SD)	48
14. Folkbildning inom it, punkt 19 (S)	48
15. Skärpta krav på trossamfund för att få statsbidrag, punkt 20 (SD)	49
16. Dialoger med religiösa samfund och kulturellt eller etniskt baserade föreningar, punkt 21 (SD)	51
Särskilda yttranden	53
Idrottsfrågor (S)	53
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	54
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2012	54

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Civila samhället

1. Folkrörelsernas viktiga roll

Riksdagen avslår motion
2012/13:Kr255 av Anita Brodén (FP) yrkande 1.

2. Statistik

Riksdagen avslår motion
2012/13:Kr205 av Penilla Gunther (KD).

3. Läxhjälp av frivilligorganisationer

Riksdagen avslår motion
2012/13:Kr294 av Sven-Erik Bucht (S).

Reservation 1 (S, V)

Allmänna samlingslokaler

4. Tillgång och stöd till allmänna samlingslokaler

Riksdagen avslår motionerna
2012/13:Kr210 av Arhe Hamednaca (S) och
2012/13:Kr261 av Anders Ahlgren och Anders Åkesson (båda C).

Reservation 2 (S, V)

Idrott

5. Avgifter för idrottsaktiviteter

Riksdagen avslår motionerna
2012/13:Kr244 av Carina Ohlsson (S) och
2012/13:Kr320 av Gunilla Carlsson i Hisings Backa m.fl. (S)
yrkande 32.

Reservation 3 (S, V)

6. Föreningstvång för statligt stöd

Riksdagen avslår motion
2012/13:Kr270 av Susanna Haby (M).

7. Idrottens sociala ansvar

Riksdagen avslår motion
2012/13:Kr305 av Helena Bouveng (M).

8. Hbtq-frågor inom idrotten

Riksdagen avslår motion
2012/13:So595 av Helena Leander m.fl. (MP) yrkande 9.

Reservation 4 (MP)

9. Konsekvenser av internationella idrottsarrangemang

Riksdagen avslår motion

2012/13:Kr207 av Lars Ohly m.fl. (V) yrkande 6.

Reservation 5 (V)

10. Äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet i hela landet

Riksdagen avslår motionerna

2012/13:Kr207 av Lars Ohly m.fl. (V) yrkande 1 och

2012/13:Kr329 av Mattias Karlsson m.fl. (SD) yrkande 3.

Reservation 6 (V)

Reservation 7 (SD)

11. Utdrag ur belastningsregister för barn- och ungdomsledare

Riksdagen avslår motion

2012/13:Kr329 av Mattias Karlsson m.fl. (SD) yrkande 4.

Reservation 8 (SD)

*Folkbildning***12. Betydelsen av folkbildning**

Riksdagen avslår motion

2012/13:Kr255 av Anita Brodén (FP) yrkande 2.

13. Gemensamt ansvar för folkbildning

Riksdagen avslår motion

2012/13:Kr253 av Thomas Strand och Lena Hallengren (båda S) yrkandena 1 och 2.

Reservation 9 (S)

14. Mångkulturalistisk verksamhet

Riksdagen avslår motion

2012/13:Kr328 av Mattias Karlsson m.fl. (SD) yrkande 2.

Reservation 10 (SD)

15. Kvalitetssäkring av folkbildningen

Riksdagen avslår motion

2012/13:Kr328 av Mattias Karlsson m.fl. (SD) yrkande 1.

Reservation 11 (SD)

16. Risk- och väsentlighetsanalyser

Riksdagen avslår motion

2012/13:Kr328 av Mattias Karlsson m.fl. (SD) yrkande 3.

Reservation 12 (SD)

17. Förvaltningslagen och myndighetsutövning

Riksdagen avslår motion

2012/13:Kr328 av Mattias Karlsson m.fl. (SD) yrkande 4.

Reservation 13 (SD)

18. Unga arbetslösa

Riksdagen avslår motion

2012/13:Kr327 av Åsa Torstensson och Per-Ingvar Johnsson (båda C).

19. Folkbildning inom it

Riksdagen avslår motion

2012/13:Kr248 av Monica Green (S).

Reservation 14 (S)

Trossamfund

20. Skärpta krav på trossamfund för att få statsbidrag

Riksdagen avslår motionerna

2012/13:K380 av Josef Fransson m.fl. (SD) yrkandena 1 och 2,

2012/13:Kr268 av Eliza Roszkowska Öberg (M),

2012/13:Kr340 av Mattias Karlsson och Per Ramhorn (båda SD) och

2012/13:A394 av Carina Herrstedt m.fl. (SD) yrkande 25.

Reservation 15 (SD)

21. Dialoger med religiösa samfund och kulturellt eller etniskt baserade föreningar

Riksdagen avslår motion

2012/13:A394 av Carina Herrstedt m.fl. (SD) yrkande 26.

Reservation 16 (SD)

Förenklad behandling

22. Motionsyrkanden som behandlas i förenklad form

Riksdagen avslår motionerna

2012/13:Kr207 av Lars Ohly m.fl. (V) yrkandena 2–4,

2012/13:Kr250 av Thomas Strand och Louise Malmström (båda S),

2012/13:Kr251 av Carin Runeson och Kurt Kvarnström (båda S),

2012/13:Kr267 av Gunnar Sandberg och Marie Nordén (båda S),

2012/13:Kr283 av Anna Steele (FP),

2012/13:Kr312 av Fredrik Lundh Sammeli m.fl. (S),

2012/13:Kr313 av Hannah Bergstedt och Karin Åström (båda S),

2012/13:Kr320 av Gunilla Carlsson i Hisings Backa m.fl. (S) yrkandena 31, 35 och 36,

2012/13:Ub383 av Jabar Amin m.fl. (MP) yrkande 2 och

2012/13:MJ474 av Cecilia Widegren (M) yrkandena 3 och 4.

Stockholm den 14 maj 2013

På kulturutskottets vägnar

Gunilla Carlsson i Hisings Backa

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Gunilla Carlsson i Hisings Backa (S), Ulf Nilsson (FP), Cecilia Magnusson (M), Anne Marie Brodén (M), Peter Johnsson (S), Gustaf Hoffstedt (M), Per Svedberg (S), Christina Zedell (S), Isak From (S), Amir Adan (M), Tina Ehn (MP), Lars-Axel Nordell (KD), Lars Ohly (V), Agneta Gille (S), Peter Jutterström (M), Rickard Nordin (C) och Adam Marttinen (SD).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlas 44 motionsyrkanden från allmänna motionstiden 2012.

Utskottets överväganden

Civila samhället

Folkrörelsernas viktiga roll

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om folkrörelsernas viktiga roll med hänvisning till att yrkandet får anses vara tillgodosett.

Motionen

Anita Brodén (FP) poängterar i motion 2012/13:Kr255 att folkrörelserna har visat sig ha stor betydelse för att stimulera samhällsengagemang, utveckla och stärka demokratin samt att vara en mångkulturell mötesplats (yrkande 1).

Bakgrund

Politiken för det civila samhället omfattar generella frågor om det civila samhället och dess villkor, bl.a. möjligheter att bilda organisationer, att få statligt stöd och att göra människor delaktiga och bedriva verksamhet.

Målet för politiken för det civila samhället, inklusive bl.a. idrott, är att villkoren för det civila samhället som en central del av demokratin ska förbättras (prop. 2009/10:55, bet. 2009/10:KrU7, rskr. 2009/10:195). Detta ska ske i dialog med det civila samhällets organisationer genom att

- man utvecklar det civila samhällets möjligheter att göra människor delaktiga utifrån engagemanget och viljan att påverka den egna livssituationen eller samhället i stort
- man stärker förutsättningarna för det civila samhället att bidra till samhällsutvecklingen och välfärden både som röstbärare och opinionsbildare och med en mångfald verksamheter
- man fördjupar och sprider kunskapen om det civila samhället.

Det statliga stödet till politiken för det civila samhället uppgår 2013 till drygt 1,831 miljarder kronor.

Utskottets ställningstagande

Utskottet delar motionärens bedömning att folkrörelserna fyller en viktig uppgift i samhället. Det är också av den anledningen som staten stöder och anslår medel till folkrörelserna och det civila samhället. Utskottet anser att motionen får anses vara tillgodosedd. Motion 2012/13:Kr255 (FP) yrkande 1 avstyrks.

Statistik

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om behov av en samlad statistik över ideella insatsers värde för samhällsekonomin med hänvisning till det arbete som sker på området.

Motionen

Pernilla Gunther (KD) framhåller i motion 2012/13:Kr205 behovet av en samlad statistik över ideella insatsers värde för samhällsekonomin och av jämförbarhet i statistiken över ideella organisationer, idéburna organisationer och företag inom den sociala ekonomin.

Bakgrund

Statistiska centralbyrån (SCB) tog på uppdrag av regeringen fram statistik över det civila samhället i september 2011 och december 2012. Statistiken omfattar uppgifter om såväl de delar av det civila samhället som redan omfattades av befintlig ekonomisk statistik som delar som inte hade täckts in samt relationerna mellan den offentliga sektorn och det civila samhällets organisationer. I den sistnämnda rapporten från SCB anges bl.a. följande:

Sammanställningen om det civila samhället får fortfarande betraktas som under uppbyggnad och får ses som underlag för fortsatt diskussion kring det arbete som tar vid för en vidareutveckling av det framtida statistikområdet.

Ungdomsstyrelsen fick genom en ändring av myndighetens instruktion fr.o.m. 2012 i uppdrag att utgöra ett myndighetsstöd för politiken för det civila samhället. Ungdomsstyrelsen ska därmed ansvara för att samla kunskap inom området och sprida denna, att analysera, följa upp och utvärdera insatser inom området och bilda nätverk för samverkan med andra berörda myndigheter och organisationer.

Utskottets ställningstagande

Enligt Utbildningsdepartementet är det regeringens avsikt att även framöver i regleringsbrev begära in statistik om det civila samhället och att ytterligare utveckla statistiken på området. Utskottet välkomnar det arbete som görs för att påskynda denna utveckling. Utskottet anser att motionen till stora delar får anses vara tillgodosedd, varför den avstyrks.

Läxhjälp av frivilligorganisationer

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om läxhjälp av frivilligorganisationer med hänvisning till att det inte finns skäl att anslå statliga medel till den typ av verksamhet som motionären lyfter fram.

Jämför reservation 1 (S, V).

Motionen

Sven-Erik Bucht (S) anser i motion 2012/13:Kr294 att regeringen omgående bör se till att alla elever som vill ha och behöver läxhjälp får det oavsett familjens ekonomiska förutsättningar. Motionären lyfter som goda exempel fram Mattecentrum och Stiftelsen Läxhjälpen.

Bakgrund

Mattecentrum är en ideell förening som i 19 städer har räknestugor som ger gratis läxhjälp till över 120 000 barn och ungdomar i syfte att förbättra deras kunskaper i matematik. Centrumen erbjuder även hjälp på internet via matteboken.se.

Stiftelsen Läxhjälpen är en privat icke vinstdrivande stiftelse som med stöd från näringslivet bedriver läxhjälp i socioekonomiskt utsatta områden för elever som går i 8:an och 9:an och ligger långt ifrån eller på gränsen till att inte komma vidare till gymnasiet. Läxhjälpen finns i dag i 13 skolor i Stockholm och 5 skolor i Göteborg, och den håller på att etableras i Malmö.

Riksdagen beslutade den 5 december 2012 att hjälp med läxor och annat skolarbete till barn och unga som är elever i grundskolan, gymnasieskolan och motsvarande skolformer uttryckligen ska omfattas av skattereformerna för hushållsarbete (RUT-avdrag). Beslutet trädde i kraft den 1 januari 2013 (prop. 2012/13:14, bet. 2012/13:SkU10, rskr. 2012/13:75).

Utbildningsutskottet uttalade följande i november 2012 om läxläsning (bet. 2012/13:UbU1):

När det gäller frågan om stöd till läxhjälp vill utskottet understryka att utskottet tidigare har uttalat att läxor är ett bra komplement till god undervisning och att hemarbete kan motiveras med att eleverna måste ta ett större eget ansvar för sitt lärande och att föräldrarna i ökad utsträckning bör ha insyn i sina barns skolgång. Enligt utskottets uttalande kan ett sådant arbetssätt förutsätta att eleverna får stöd från sina föräldrar eller från någon annan vuxen. (Se bet. 2010/11:UbU7 s. 41, rskr. 2010/11:206.) Utskottet vill även upplysa om möjligheten för en elev enligt 3 kap. 8 § skollagen att få särskilt stöd om det kan befaras att han eller hon inte kommer att nå de kunskapskrav som minst ska uppnås.

[...] Utskottet uttalar att man ser mycket positivt på alla insatser som kan öka elevernas kunskaper och förbättra måluppfyllelsen i grundskolan och gymnasieskolan och välkomnar olika former och sätt att sköta elevers läxhjälp och annan hjälp med skolarbetet. Utskottet anser att sådan läxhjälp kan organiseras inom ramen för skolan eller fritidshemmet med lärare eller pedagoger eller efter skolan med hjälp av ideella organisationer såsom Mattecentrum, Stiftelsen Läxhjälp, Röda Korset m.fl. Utskottet anser också att läxhjälpen kan ske i samarbete mellan skola och ideella organisationer och framhåller särskilt de ideella organisationernas värdefulla arbete med läxhjälp och annan hjälp med skolarbetet för barn och ungdomar. Ett ytterligare sätt för elever att få stöd med läxhjälp eller annan hjälp med skolarbetet utanför skolan är enligt utskottets mening genom privata utförare.

Utskottets ställningstagande

Kulturutskottet ser i likhet med utbildningsutskottet positivt på alla insatser som kan bidra till att öka elevernas kunskaper och förbättra måluppfyllelsen i grundskolan och gymnasieskolan. Kulturutskottet anser dock inte att det finns skäl att anslå statliga medel till den typ av verksamhet som motionären lyfter fram. Motion 2012/13:Kr294 (S) avstyrks.

Allmänna samlingslokaler

Tillgång och stöd till allmänna samlingslokaler

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om tillgång och stöd till allmänna samlingslokaler med hänvisning bl.a. till att stödets omfattning är väl avvägt.

Jämför reservation 2 (S, V).

Motionerna

Arhe Hamednaca (S) påtalar i motion 2012/13:Kr210 att antalet samlingslokaler har minskat drastiskt, vilket enligt motionären hotar idén om en levande demokrati med höga folkbildningsideal. Många av lokalerna hyrs enligt motionären i stället ut på kommersiella villkor, och motionären anser att det är dags för samhället att agera för att även små och ekonomiskt svaga föreningar ska kunna erbjuda lokaler till rimliga priser.

I motion 2012/13:Kr261 anser Anders Ahlgren och Anders Åkesson (båda C) att stödet till allmänna samlingslokaler måste förbättras. De framhåller att dessa lokaler har stor betydelse som arenor för kulturupplevelser och kulturmöten, men också för att medborgarna ska kunna utnyttja sin yttrande-, mötes- och föreningsfrihet.

Bakgrund

Statens stöd till allmänna samlingslokaler har de senaste åren legat på ca 32 miljoner kronor.

Anslag 13:2 Bidrag till allmänna samlingslokaler inom utgiftsområde 17 uppgår 2013 till 32,2 miljoner kronor. För 2013 fördelas 23,4 miljoner kronor till investeringsbidrag och 8,8 miljoner kronor till verksamhetsutveckling. Med investeringsbidrag avses bidrag för köp, ny- eller tillbyggnad, ombyggnad eller standardhöjande reparationer som inte är av ringa omfattning och för tillgänglighetsskapande åtgärder för personer med funktionshinder. Med verksamhetsutvecklingsbidrag avses stöd för att anpassa en allmän samlingslokal till ungdomsverksamhet inom kultur- och fritidsområdet eller för att stimulera sådan verksamhet och utveckla ungdomars mötesformer inom kultur- och fritidsområdet. Boverkets samlingslokaldelegation fördelar bidragen enligt förordningen (1996:1593) om bidrag till allmänna samlingslokaler.

Boverkets samlingslokaldelegation fördelade 27 miljoner kronor för investeringsbidrag till allmänna samlingslokaler i maj 2012. Totalt sändes 263 ansökningar in, och ansökningssumman var 113 miljoner kronor. 73 projekt beviljades bidrag.

Dessutom kan påtalas att Boverkets samlingslokaldelegation, efter samråd med Statens kulturråd, fördelar medel till icke-statliga kulturlokaler för ny- eller ombyggnad inklusive handikappanpassning av musei-, teater- och konsertlokaler som tillhör någon annan än staten. Anslag 1:5 Stöd till icke-statliga kulturlokaler inom utgiftsområde 17 uppgår för 2013 till ca 9,9 miljoner kronor.

Det kan nämnas att Allmänna arvsfonden fördelar ett fast lokalstöd. Ideella föreningar kan få stöd för den del av kostnaderna för inköp eller ny-, om- och tillbyggnad av lokaler och anläggningar som krävs för att föreningen ska kunna genomföra en nyskapande och utvecklande verksamhet. Nyskapande kan också vara att inkludera en ny målgrupp. Det räcker att den verksamhet som ska bedrivas är nyskapande på orten. För att få stöd krävs att minst en av Arvsfondens målgrupper – barn, ungdomar och personer med funktionsnedsättning – medverkar i projektet. År 2012 beviljades 77 miljoner kronor till 44 olika lokalstödsprojekt. Arvsfonden har beslutat att under åren 2012–2014 ha en särskild satsning på lokalstöd.

Vidare kan påpekas att allmänna samlingslokaler som visar bio kan få stöd från Stiftelsen Svenska Filminstitutet. Regeringen gör en satsning på 15 miljoner kronor per år under åren 2011–2014 för att underlätta en övergång från analog till digital biografutrustning.

Utskottets ställningstagande

Utskottet vill i likhet med förra året (bet. 2011/12:KrU8) framhålla att allmänna samlingslokaler fyller en viktig roll i samhället genom att vara öppna och tillgängliga för bl.a. föreningslivets möten, studieverksamhet

och kulturell verksamhet. Som framgår ovan beviljades bidrag till 73 av 263 ansökningar som kom in till Boverkets samlingslokaldelegation under 2012. Intresset var således större än de tillgängliga medlen. Utskottet anser dock nu, liksom vid behandlingen av budgetpropositionen för 2013 (bet. 2012/13:KrU1), att det statliga anslaget på 32,2 miljoner kronor är väl avvägt. Det ska noteras, vilket även redovisats ovan, att ideella föreningar också kan söka lokalstöd från Arvsfonden och att det dessutom finns ett stöd till icke-statliga kulturlokaler. Med hänvisning till det anförda avstyrker utskottet motionerna 2012/13:Kr210 (S) och 2012/13:Kr261 (C).

Idrott

Avgifter för idrottsaktiviteter

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om avgifter för idrottsaktiviteter med hänvisning till att bl.a. Riksidrottsförbundet arbetar med frågan.

Jämför reservation 3 (S, V).

Motionerna

Gunilla Carlsson i Hisings Backa m.fl. (S) ser i kommittémotion 2012/13:Kr320 med oro på de höjda avgifterna inom idrotten. Motionärerna framhåller att ökade avgifter leder till stängda dörrar till idrottsligt engagemang (yrkande 32).

Carina Ohlsson (S) anser i motion 2012/13:Kr244 att regeringen bör se över villkoren för alla barns möjligheter till idrottsutövande. Hon påpekar att undersökningar visar att inte alla föräldrar i dag har råd att låta sina barn utöva den idrott de vill.

Bakgrund

Statens stöd till idrotten kompletteras av stöd från kommuner, sponsorer, medlemmar m.m. Statens stöd har mer än tredubblats sedan millennieskiftet, och särskilda satsningar som Idrottslyftet har tillkommit. För 2013 uppgår det statliga stödet till drygt 1 700 miljoner kronor (anslag 13:1 Stöd till idrotten inom utg.omr. 17).

När det gäller idrottsföreningars intäkter har Riksidrottsförbundet (RF) gjort jämförande studier 1994, 2003 och 2009. Av dessa går det att utläsa att andelen intäkter från medlemmar var 15 procent 1994 och 30 procent 2009. Andelen intäkter från kommunerna var 17,4 procent 1994 och 13

procent 2009. Från staten var andelen intäkter 6 procent 1994 och 16 procent 2009. Lotteriintäkterna minskade från 17 procent 1994 till 6 procent 2009.

Det statliga lokala aktivitetsstödet (LOK-stödet), som stöder verksamhet för barn och ungdomar mellan 7 och 20 år, är ett stimulansbidrag, baserat på aktivitet. Syftet med stödet är inte att utjämna kostnadsskillnaderna mellan olika idrotter.

Statens särskilda satsning Idrottslyftet har haft som främsta syfte att öppna upp dörrarna till idrotten för fler barn och ungdomar samt att utveckla verksamheten så att de väljer att idrotta högre upp i åldrarna. Verksamheten har utgått från ett jämställdhets- och jämlikhetsperspektiv. För att ge alla barn och ungdomar chanser att prova på idrott har RF för avsikt att föreslå på Riksidrottsmötet (RF-stämman) i slutet av maj 2013 att en verksamhetsinriktning som innehåller fokusområdet att säkerställa förutsättningarna för barn- och ungdomsidrott ska antas. I detta arbete ingår ett internt förändringsarbete där respektive idrott måste se över sina system och strukturer för att hålla nere kostnaderna.

Utskottets ställningstagande

Som framgår ovan är det statliga stödet till idrotten omfattande och har dessutom ökat väsentligt de senaste åren. Utskottet delar motionärernas uppfattning att det är viktigt att låta barn få prova på olika idrotter och att alla barn bör ges möjlighet att delta i fysiska aktiviteter. Därför ser utskottet positivt på att RF, för att säkerställa förutsättningarna för barn och ungdomsidrotten, har som mål att se till att idrottsföreningar ser över sina system och strukturer för att hålla kostnaderna nere. Utskottet anser att motionerna 2012/13:Kr320 (S) yrkande 32 och 2012/13:Kr244 (S) till viss del får anses vara tillgodosedda och avstyrker dem.

Föreningstvång för statligt stöd

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om föreningstvång för statligt stöd med hänvisning bl.a. till att satsningen Idrottslyftet vid samverkansprojekt möjliggör stöd till föreningar som inte är medlemmar i RF.

Motionen

I motion 2012/13:Kr270 anser Susanna Haby (M) att en översyn bör göras av det nuvarande regelverket för de statliga aktivitetsbidragen, så att organisationer och föreningar inom idrotten inte ska behöva tillhöra Riksidrottsförbundet för att få del av de statliga aktivitetsbidragen och så att även icke föreningsanslutna personer ska kunna få ta del av det offentliga stödet.

Bakgrund

På uppdrag av RF-stämman 2011 har det lokala statliga aktivitetsstödet (LOK-stödet) setts över, och utredningens förslag ska enligt planen läggas fram på RF-stämman i maj 2013. LOK-stödet går till verksamheter i föreningar som är medlemmar i RF, och någon förändring i denna del föreslås inte av utredningen.

Däremot finns det andra stödformer, t.ex. Idrottslyftet, där idrottens organisationer bl.a. ska skapa samverkansprojekt med andra centrala organisationer som administrerar fysisk aktivitet för barn och ungdomar. Detta framgår även av förordningen (1999:1177) om statsbidrag till idrottsverksamhet, som ändrades 2012 och som nu anger att statsbidraget till idrottsverksamhet ska stödja verksamhet som bl.a. utvecklar samverkan mellan organisationer som arbetar med idrottsverksamhet, skolan och andra som bedriver arbete för att främja fysisk aktivitet och goda motionsvanor. Som exempel på samverkansprojekt kan nämnas att Svenska Orienteringsförbundet och Friluftsrämjandet samverkar för att utveckla digitala kartor för allmänheten. Dessutom arbetar Svenska Simförbundet och Svenska Livräddningssällskapet gemensamt för att öka simkunnigheten i socioekonomiskt svaga områden.

Utskottets ställningstagande

Som framgår ovan kan organisationer och föreningar som inte är medlemmar i RF vid samverkansprojekt få del av det statliga stödet bl.a. genom satsningen Idrottslyftet.

Vidare kan nämnas att det med hjälp av bl.a. statliga medel har skapats näridrottsplatser som inte bara kommer föreningsidrotten till del.

Utskottet anser inte att det finns skäl att ändra den ordning som gäller och avstyrker därför motion 2012/13:Kr270 (M).

Idrottens sociala ansvar

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om idrottens sociala ansvar med hänvisning till att det enligt utskottet är en fråga för idrotten att bestämma hur man arbetar med dessa frågor.

Motionen

Helena Bouveng (M) påtalar i motion 2012/13:Kr305 att många idrottsföreningar i dag tar ett socialt ansvar genom att ge barn och unga värderingar och normer samt fungera som stöttepelare till barn som har det svårt i livet. Motionären anser att det sociala ansvaret bör vara bidragsgrundande när föreningar får stöd från statliga myndigheter.

Bakgrund

Riksdagen beslutade 2009 (prop. 2008/09:126, bet. 2008/09:KrU8, rskr. 2008/09:243) att de mål och syften med statens stöd till idrotten som fastställdes 1999 skulle utökas och att statsbidraget för barn och ungdomar ska betalas ut till verksamhet som bedrivs ur ett barnrättsperspektiv. I propositionen angavs bl.a. följande:

Ordet barnrättsperspektiv ska tolkas med utgångspunkt i barnkonventionen som utgår från respekten för den enskilda flickans eller pojakens fulla människovärde och att barndomen har ett egenvärde. Barnkonventionen förmedlar synen på barnet som en självständig individ med egna rättigheter och rätt att uttrycka sina synpunkter samtidigt som barnet har rätt till stöd och skydd. Att ha ett barnrättsperspektiv i sitt arbete innebär att idrottsföreningars styrelseledamöter och idrottsledare på olika nivåer bör sätta barnet i fokus och analysera vilka konsekvenser ett beslut eller en åtgärd får för ett barn eller en grupp av barn.

På RF-stämman 2009 skevs det in i idrottens idéprogram, Idrotten Vill, att idrott för barn ska bedrivas ur ett barnrättsperspektiv och följa FN:s konvention om barns rättigheter (Barnkonventionen).

I dag kan föreningar dessutom få statligt stöd, via Idrottslyftet, för att bedriva verksamhet som syftar dels till socialt ansvar, dels till att rekrytera barn till och behålla dem i föreningar.

Utskottets ställningstagande

Utskottet delar motionärens uppfattning att idrotten spelar en viktig roll för barn och ungdomar när det gäller att förmedla positiva normer och värderingar. Genom framgångsrika idrottare, tränare och kompisar i klubben skapas också, som motionären framhåller, positiva förebilder. Utskottet

anser dock att det är en fråga för idrotten att bestämma hur man ska arbeta med dessa frågor och att staten inte ska gå in och styra med bidragsmedel. Motion 2012/13:Kr305 (M) avstyrks därmed.

Hbtq-frågor inom idrotten

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om att idrottsklubbar, för att få stöd från det allmänna, bör utarbeta en hbtq-policy och handlingsplan för att hantera diskriminering, med hänvisning till att RF har utarbetat sådana.

Jämför reservation 4 (MP).

Motionen

Helena Leander m.fl. (MP) anser i kommittémotion 2012/13:So595 att alla idrottsklubbar som vill ha ekonomiskt stöd från det allmänna bör utarbeta en hbtq-policy och en handlingsplan för att hantera diskriminering (yrkande 9).

Bakgrund

På Riksidrottsförbundets (RF) stämma 1995 antog förbundet idrottens idéprogram Idrotten Vill. I programmet som uppdaterades 2009 uttrycks tydligt att alla som vill ska ha rätt att vara med i föreningsdriven idrottsverksamhet oavsett nationalitet, etniskt ursprung, religion, ålder, kön eller sexuell läggning samt fysiska eller psykiska förutsättningar.

På RF-stämman i maj 2009 antogs en ny vision och värdegrund för idrottsrörelsen, båda baserade på begreppen ”glädje och gemenskap”, ”demokrati och delaktighet”, ”allas rätt att vara med” och ”rent spel”. Visionen formulerades: ”Svensk idrott – världens bästa”. Sisu Idrottsutbildarna genomför med anledning av den visionen och värdegrunden en utbildnings-satsning på värderingsfrågor inom idrotten, kallad Värdefullt. Syftet är att få idrottsföreningar runt om i landet att samtala kring och fundera över vad som är viktigt och värdefullt inom barn- och ungdomsidrotten. Hbtq-frågor (homo, bi, trans eller queer) är något som tas upp under utbildningen.

RF har även en särskild policy och handlingsplan mot sexuell diskriminering som antogs 2002 och som uppdaterades dels 2005, dels i januari 2013. I handlingsplanen står det bl.a. att RF ska sprida kunskap och information mot trakasserier som en del av arbetet med de idrottsanknutna etiska och sociala frågorna.

RF har inlett ett samarbete med Riksförbundet för homosexuellas, bisexuellas och transpersoners rättigheter (RFSL) för att i ett första steg kartlägga hbtq-personers situation inom idrottsrörelsen. Riksidrottsförbundet

gav 2011 ett forskningsbidrag till RFSL Ungdom och RFSL för att undersöka hbtq-ungdomars villkor och erfarenheter inom svensk idrott. Studien, som presenterades i en rapport i mars 2013, visar att idrott är viktigt och positivt, men även att idrottsrörelsen har flera hinder att överkomma för att den ska kunna leva upp till allas rätt att vara med. I rapporten ges ett antal råd till idrottsrörelsen, och enligt RF kommer dessa råd att utgöra en bas för det fortsatta arbetet med hbtq-frågorna under 2013. Rapporten har också legat till grund för ett samarbete mellan RF:s, RFSL:s och RFSL Ungdoms medlemstidningar Svensk Idrott och Kom ut. De gjorde en gemensam satsning på hbtq och idrott i marsnumret av respektive tidning.

Utskottets ställningstagande

Som framgår ovan har RF arbetat fram en särskild policy och handlingsplan mot sexuell diskriminering som antogs 2002 och som uppdaterades senast i januari 2013. Denna policy och handlingsplan gäller för alla de idrottsklubbar som får statligt stöd. Det är enligt utskottets uppfattning en fråga för idrottsrörelsen att se till att policyn och handlingsplanen följs. Utskottet anser med hänsyn till det anförda att den aktuella motionen inte bör leda till någon åtgärd från riksdagens sida. Motion 2012/13:So595 (MP) yrkande 9 avstyrks.

Konsekvenser av internationella idrottsarrangemang

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om konsekvenser av internationella idrottsarrangemang med hänvisning till att regeringens beredning av ett betänkande om brottslighet i samband med idrottsarrangemang bör avvaktas.

Jämför reservation 5 (V).

Motionen

Lars Ohly m.fl. (V) anser i kommittémotion 2012/13:Kr207 att vi ska vara positiva till att stora idrottsarrangemang genomförs i Sverige och inte vara främmande för att till viss del stödja dessa med offentliga medel. Motionärerna kräver dock att det också görs en ordentlig genomlysning av förutsättningarna vid varje tillfälle för att motverka de negativa konsekvenser som kan förekomma, t.ex. trafficking, prostitution och våld mellan supporterklubbar (yrkande 6).

Bakgrund

Regeringen tillsatte den 24 mars 2011 en utredning för att samla de goda krafterna mot brottslighet i samband med idrottsarrangemang. I april 2012 lämnade utredningen delbetänkandet Mindre våld för pengarna (SOU 2012:23), och i mars 2013 lämnades slutbetänkandet Mera glädje för pengarna (SOU 2013:19). Betänkandena bereds inom Regeringskansliet, och en remittering beträffande det sistnämnda betänkandet är på gång.

RF har inte uppfattat något större problem med trafficking och prostitution specifikt i samband med idrottsevenemang.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser att det pågående beredningsarbetet bör avvaktas och avstyrker motion 2012/13:Kr207 (V) yrkande 6.

Äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet i hela landet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet med hänvisning till att regeringens utvärdering av satsningen för att stärka det hälsofrämjande arbetet för äldre bör avvaktas.

Jämför reservationerna 6 (V) och 7 (SD).

Motionerna

Lars Ohly m.fl. (V) anser i kommittémotion 2012/13:Kr207 att regeringen bör lägga fram förslag om hur äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet ska säkras i hela landet (yrkande 1).

Mattias Karlsson m.fl. (SD) påtalar i kommittémotion 2012/13:Kr329 att många kommuner inte ger något stöd alls till motionsaktiviteter för äldre och att bristen på aktivitetslokaler är stor på många håll i landet. Motionärerna anser därför att ytterligare åtgärder bör vidtas i syfte att säkerställa äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet i hela landet (yrkande 3).

Bakgrund

RF gav 2007 ut skriften Idrott och motion 60+ som innehåller fakta och argument samt goda exempel för idrott och fysisk aktivitet upp i åldrarna. Dessutom redovisas ett antal specialidrottsförbunds insatser för äldreidrott.

Regeringen genomförde en treårig satsning (2010–2012) för att stärka det hälsofrämjande arbetet för äldre. Satsningen skedde genom ett uppdrag som lämnades till Statens folkhälsoinstitut och Socialstyrelsen om att utar-

beta en vägledning som kunde vara till stöd för kommuner och landsting i arbetet med att främja ett aktivt och hälsosamt åldrande. Vägledningen skulle syfta till att ge huvudmännen kunskap och inspiration i fråga om hur de tillsammans med den ideella sektorn kunde bidra till att äldre personer skulle kunna känna välbefinnande och gemenskap och ha ett aktivt och hälsosamt åldrande. Vägledningen skulle baseras på befintlig kunskap samt på nationella och internationella erfarenheter. Mot bakgrund av uppdraget och inom ramen för arbetet med prestationsbaserade statsbidrag skulle Statens folkhälsoinstitut även starta och administrera försöksverksamheter med hälsocoacher riktade främst till gruppen yngre pensionärer. Försöksverksamheterna skulle enligt regeringen utgå från Socialstyrelsens kommande riktlinjer om hälsosamtal och utvärderas efter försöksperiodens utgång. Regeringen avsatte 15 miljoner kronor åren 2011 och 2012. En utvärdering pågår enligt uppgift från Socialdepartementet.

Enligt RF finns det inom idrottsrörelsen många äldre som är delaktiga antingen som aktiva idrottsutövare eller som funktionärer eller ledare på olika nivåer. Det finns enligt RF en stor potential att engagera fler äldre, varför det enligt dem kan finnas skäl att överväga någon form av stimulansbidrag till föreningar som aktiverar äldre. RF lyfter fram Göteborgs stad som ett gott exempel på detta, som ger sina ideella föreningar möjlighet till aktivitetsbidrag för dem som är 65 år eller äldre.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser att den utvärdering som pågår av satsningen för att stärka det hälsofrämjande arbetet för äldre bör avvaktas. Dessutom vill utskottet nämna att frågan om tillgång till anläggningar för äldre är en kommunal fråga. Med hänvisning till det anförda avstyrker utskottet motionerna 2012/13:Kr207 (V) yrkande 1 och 2012/13:Kr329 (SD) yrkande 3.

Utdrag ur belastningsregister för barn- och ungdomsledare

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om utdrag ur belastningsregister för barn- och ungdomsledare med hänvisning till att frågan bereds inom Justitiedepartementet.

Jämför reservation 8 (SD).

Motionen

Mattias Karlsson m.fl. (SD) framhåller i kommittémotion 2012/13:Kr329 att idrottsrörelsen behöver hjälp i arbetet mot sexuella övergrepp mot barn och ungdomar. Motionären anser att blivande barn- och ungdomsledare

bör ha rätt att, i likhet med sökande till tjänster inom skola och barnomsorg, få ut ett begränsat utdrag ur belastningsregistret på vilket det anges att registret är avsett för just barn- och ungdomsledare (yrkande 4).

Bakgrund

En enskild person har rätt att få ut ett belastningsregister som rör den enskilde själv. Den enskilde kan begära att få ut ett begränsat belastningsregister som ska användas vid ett anställningsförfarande för vissa typer av tjänster, som t.ex. tjänster vid förskolor eller skolor eller i skolbarnomsorg. Det anges då högst upp på belastningsregistret vad tjänsten avser.

I departementspromemorian Genomförande av EU:s direktiv om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi (Ds 2012:45) föreslås att den som rekryterar personer till sådan yrkesverksamhet eller organiserad frivilligverksamhet som innebär direkt och regelbunden kontakt med barn ska ha rätt att begära att den som erbjuds anställningen eller uppdraget visar ett utdrag ur belastningsregistret av vilket det framgår om personen i fråga dömts för ett sexualbrott eller vissa andra allvarliga brott. Frågan bereds inom Justitiedepartementet, och enligt departementet är en lagrådsremiss på gång.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser att Justitiedepartementets beredning av frågan bör avvaktas och avstyrker därför motion 2012/13:Kr329 (SD) yrkande 4.

Folkbildning

Betydelsen av folkbildning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om betydelsen av folkbildning med hänvisning till att yrkandet får anses vara tillgodosett.

Motionen

Anita Brodén (FP) lyfter i motion 2012/13:Kr255 fram vikten av studieförbund och folkhögskolor för bl.a. dem som av olika anledningar misslyckats med tidigare studier eller inte kommit ut i arbetslivet eller som bär på traumatiska upplevelser som flykting (yrkande 2).

Bakgrund

Statens stöd till folkbildningen ska enligt förordningen (1991:977) om statsbidrag till folkbildningen bl.a. ha till syfte att dels bidra till att göra det möjligt för människor att påverka sin livssituation och skapa engagemang att delta i samhällsutvecklingen, dels bidra till att utjämna utbildningsklyftor och höja bildnings- och utbildningsnivån i samhället, dels bidra till att bredda intresset för och öka delaktigheten i kulturlivet. Anslaget 14:1 Bidrag till folkbildningen inom utgiftsområde 17 uppgår i år till drygt 3 500 miljoner kronor.

Det finns 150 folkhögskolor runt om i landet. Folkhögskolan är en studieform för vuxna med en nedre åldersgräns på 18 år för de allmänna kurserna. Folkhögskolorna har kurser på olika nivåer och med olika inriktningar. All undervisning är avgiftsfri, och statligt studiestöd kan sökas. Allmän kurs, som kan ge behörighet till högskolestudier, är en viktig del av verksamheten och finns på samtliga folkhögskolor. Folkhögskolorna erbjuder också många särskilda kurser, t.ex. i musik och mediekunskap, där en större del av studietiden ägnas åt det ämne som man valt. En del av dessa kurser är yrkesinriktade, t.ex. utbildningarna till fritidsledare eller journalist.

Det finns vidare tio studieförbund, där varje studieförbund har sin mer eller mindre starka profilering. Studiecirkeln är den mest kännetecknande verksamhetsformen för studieförbunden, och den bedrivs i de mest skiftande ämnen beroende på deltagarnas önskemål.

I syfte att möjliggöra att fler ungdomar ska kunna slutföra sin utbildning genomförs motivationshöjande kurser på folkhögskolorna, som vänder sig till arbetslösa ungdomar i åldern 16 till 24 år som varken har grundläggande högskolebehörighet eller gymnasieexamen. Satsningen, som omfattar kurser på tre månader, syftar till att öka deltagarnas motivation att återgå till studier och avsluta sin reguljära utbildning.

Riksdagen beslutade i december 2012 (prop. 2012/13:1, bet. 2012/13:KrU1, rskr. 2012/13:108) att dessa ungdomar ska erbjudas möjlighet till fortsatt utbildning på folkhögskolornas allmänna kurs och anslog 60 miljoner kronor för att möjliggöra att folkhögskolornas allmänna kurs utökas med 1 000 årsplatser 2013.

Utskottets ställningstagande

Utskottet vill först understryka att staten anslår drygt 3,5 miljarder kronor för 2013 till folkbildningen. I likhet med motionären anser utskottet att studieförbund och folkhögskolor, med sitt breda utbud och syfte att bl.a. höja bildnings- och utbildningsnivån, kan fylla en viktig funktion för personer som av olika anledningar misslyckats med tidigare studier eller inte kommit ut i arbetslivet. Utskottet anser dock att motionen får anses vara tillgodosedd och inte bör leda till någon åtgärd från riksdagens sida. Motion 2012/13:Kr255 (FP) yrkande 2 avstyrks.

Gemensamt ansvar för folkbildning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om gemensamt ansvar för folkbildningen med hänvisning bl.a. till att regeringen för löpande diskussioner med kommuner och landsting.

Jämför reservation 9 (S).

Motionen

Thomas Strand och Lena Hallengren (båda S) anser i motion 2012/13:Kr253 att regeringen bör ta initiativ till årliga överläggningar med Sveriges Kommuner och Landsting om bidragen till folkbildningen (yrkande 1). Motionärerna anser vidare att regeringen bör återkomma till riksdagen med en skriftlig redogörelse för de samtal som förts med SKL sedan 2006 med inriktning på bidragen till folkbildningen (yrkande 2).

Utskottets ställningstagande

Enligt uppgift från Utbildningsdepartementet för regeringen löpande diskussioner med företrädare för såväl folkhögskolor och studieförbund som kommuner och landsting. Diskussionerna förs om folkbildningens verksamhet lokalt, regionalt och nationellt samt om de ekonomiska förutsättningarna och behovet av ett gemensamt ansvarstagande. Någon skriftlig dokumentation görs inte.

Utskottet har vid flera tillfällen framhållit att folkbildningen är en gemensam angelägenhet för staten, kommunerna, landstingen, regionerna och huvudmännen samt att det ekonomiska ansvaret för folkbildningen bör bäras gemensamt. Denna princip innebär också att staten inte bör kompensera för bortfall av stöd från andra finansiärer.

Samtidigt är det viktigt att lyfta fram en annan princip i sammanhanget, nämligen kommunernas och landstingens långtgående självbestämmande, exempelvis när det gäller användningen och fördelningen av egna resurser och vilken nivå det egna engagemanget ska ha. Med hänvisning till de diskussioner som förs och till kommunernas och landstingens självbestämmande avstyrker utskottet motion 2012/13:Kr253 (S) yrkandena 1 och 2.

Mångkulturalistisk verksamhet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om att upphöra med statligt stöd till mångkulturalistisk verksamhet med hänvisning bl.a. till att det mångkulturella samhällets utmaningar är ett område som i särskilt hög grad utgör motiv för statens stöd till folkbildningen. Jämför reservation 10 (SD).

Motionen

Mattias Karlsson m.fl. (SD) påtalar i kommittémotion 2012/13:Kr328 att centralt i Sverigedemokraternas politik är att skattemedel ska användas för att stärka Sveriges interna sammanhållning och nationella gemenskap och inte stödja samhällsplittrande projekt eller idéer som leder till motsättningar och utanförskap. Mot bakgrund av detta bör enligt motionärerna allt statligt stöd till mångkulturalistiska verksamheter, även inom ramen för folkbildningen, dras in (yrkande 2).

Utskottets ställningstagande

Enligt förordningen (1991:977) om statsbidrag till folkbildningen är det mångkulturella samhällets utmaningar ett område som i särskilt hög grad utgör motiv för statens stöd. Denna verksamhet knyter också starkt an till flera av de syften som anges för statens stöd till folkbildningen.

Folkbildningsrådets styrelse har i sina beslut om fördelningsmodeller för statsbidrag till folkhögskolor och studieförbund markerat vikten av att folkbildningen ska möta det mångkulturella samhällets utmaningar genom att främja ömsesidig kunskap om och förståelse för olika etniska, religiösa och kulturella grupper i samhället. Folkhögskolor och studieförbund ska genom aktiva åtgärder se till att ingen utestängs från folkbildningsverksamhet. Folkbildningsrådet har därför, alltsedan 1991, tilldelat tilläggsbidrag för verksamhet som riktar sig till deltagare som är utlandsfödda.

Mot bakgrund av det anförda avstyrker utskottet motion 2012/13:Kr328 (SD) yrkande 2.

Kvalitetssäkring av folkbildningen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om kvalitetssäkring av folkbildningen med hänvisning till den kontroll som finns och de medel som står till buds för Folkbildningsrådet.

Jämför reservation 11 (SD).

Motionen

Mattias Karlsson m.fl. (SD) anser i kommittémotion 2012/13:Kr328 att man inte bör detaljreglera den skattefinansierade delen av folkbildningen men att det är nödvändigt att i viss utsträckning skärpa kvalitetskraven och förtydliga direktiven om vilka typer av verksamheter som ska kunna få statligt stöd. Enligt motionärerna bör en viktig princip för all skattefinansierad utbildning vara att den ska sträva efter största möjliga objektivitet, saklighet och allsidighet. Verksamhet med inslag av stark, ensidig politisk eller religiös påverkan bör inte kunna få statligt stöd inom ramen för folkbildningen (yrkande 1).

Utskottets ställningstagande

Styrelsen för Folkbildningsrådet fattar årligen beslut om villkoren för statsbidrag och fördelningen till studieförbund och folkhögskolor samt studerandeorganisationer.

Folkbildningsrådet arbetar enligt inhämtad uppgift kontinuerligt för att förebygga felaktig användning av statsbidragen genom information till bidragsmottagarna och rådgivning och medverkan vid kurser, konferenser och seminarier. Folkbildningsrådet genomför vidare särskilda utredningar om verksamheten i folkhögskolor och studieförbund om t.ex. anmälningar inkommer om eventuella brister eller frågor uppmärksammas inom folkbildningen. Utredningarna kan t.ex. gälla upptäckten av dubbelrapportering av studiecirklar. Styrelsen tar upp denna typ av ärenden två gånger per år.

Folkbildningsrådet får enligt 9 a § förordningen (1991:977) om statsbidrag till folkbildningen besluta att helt eller delvis kräva tillbaka ett statsbidrag om

1. mottagaren av statsbidraget genom att lämna oriktiga uppgifter eller på annat sätt har förorsakat att statsbidraget har lämnats felaktigt eller med för högt belopp,
2. statsbidraget av något annat skäl än vad som sägs i 1 har lämnats felaktigt eller med för högt belopp och mottagaren borde ha insett detta,
3. statsbidraget inte används för det ändamål det har beviljats, eller
4. villkor i beslutet om statsbidrag inte har följts.

Mot bakgrund av den kontroll som finns för att förebygga felaktig användning av bidrag, och de medel som står till buds för Folkbildningsrådet om bidragen används felaktigt, avstyrker utskottet motion 2012/13:Kr328 (SD) yrkande 1.

Risk- och väsentlighetsanalyser

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om risk- och väsentlighetsanalyser med hänvisning till de krav på risk- och väsentlighetsanalyser som numera ställs på studieförbund och folkhögskolor.

Jämför reservation 12 (SD).

Motionen

Mattias Karlsson m.fl. (SD) anser i kommittémotion 2012/13:Kr328 att det finns ett behov av att en risk- och väsentlighetsanalys genomförs inom folkbildningen inför de interna kontrollerna och att man i största mån ska använda sig av externa aktörer för denna analys liksom för annan granskning för att säkra en så objektiv analys som möjligt (yrkande 3).

Utskottets ställningstagande

I november 2011 fastställde Folkbildningsrådets styrelse statsbidragsvillkor för 2012. I dessa förtydligades att studieförbund och folkhögskolor fr.o.m 2012 ska pröva former för hur verksamheten kan bedömas utifrån risk- och väsentlighetsanalyser. En redovisning av arbetet har nyligen gjorts i Folkbildningens årsredovisning för 2012. I den konstateras att studieförbund och folkhögskolor även fortsättningsvis ska arbeta med risk- och väsentlighetsanalyser för att förhindra att statsbidraget används på ett felaktigt sätt. Med hänvisning till de krav på risk- och väsentlighetsanalyser som numera ställs på studieförbund och folkhögskolor avstyrker utskottet motion 2012/13:Kr328 (SD) yrkande 3.

Förvaltningslagen och myndighetsutövning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om att delar av förvaltningslagen ska göras applicerbar på Folkbildningsrådets verksamhet med hänvisning till att regeringen också anser att så borde ske.

Jämför reservation 13 (SD).

Motionen

Mattias Karlsson m.fl. (SD) anser i kommittémotion 2012/13:Kr328 att delar av förvaltningslagen ska göras tillämplig på Folkbildningsrådets verksamhet och att samma regler bör gälla för all typ av myndighetsutövning, även då den sker via privaträttsliga organ (yrkande 4).

Bakgrund

Eftersom Folkbildningsrådet är ett privaträttsligt organ är förvaltningslagen (1986:223), som reglerar myndigheternas handläggning av ärenden och deras kontakter med allmänheten, inte tillämplig.

Enligt 7 b § lagen (1976:1046) om överlämnande av förvaltningsuppgifter inom Utbildningsdepartementets verksamhetsområde prövar Folkbildningsrådet frågor om fördelning av statsbidrag mellan folkhögskolor, studieförbund och studerandeorganisationer inom folkhögskolan. Denna uppgift utgör myndighetsutövning.

Enligt 4 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska tryckfrihetsförordningens föreskrifter om rätten att ta del av allmänna handlingar hos myndigheter i tillämpliga delar gälla handlingar hos Folkbildningsrådet vid rådets fördelning av statsbidrag mellan folkhögskolor och studieförbund.

Utskottet behandlade liknande motioner i december 2011 (bet. 2011/12:KrU2) i samband med regeringens skrivelse (skr. 2011/12:6) med anledning av Riksrevisionens rapport Statens stöd till studieförbunden (RiR 2011:12).

Riksrevisionen ansåg i sin rapport att regeringen bör ställa tydligare krav på Folkbildningsrådets myndighetsutövning. En modell som baseras på kvalitativa kriterier och dialog ställer enligt Riksrevisionen högre krav på Folkbildningsrådets myndighetsutövning. Riksrevisionen ansåg därför att regeringen genom sin styrning och uppföljning bör säkerställa att Folkbildningsrådet har rutiner för beslutsfattande som utgår från förvaltningslagens krav på saklighet och dokumentation och som stöder kvalitet i beslutsfattandet.

Regeringen instämde i Riksrevisionens iakttagelse att det är viktigt att ställa tydliga krav på Folkbildningsrådets myndighetsutövning. Regeringen konstaterade att förvaltningslagen inte är tillämplig på Folkbildningsrådets verksamhet, men för att garantera att rättssäkerhet och kvalitet upprätthålls i handläggningen borde enligt regeringen vissa bestämmelser i förvaltningslagen göras tillämpliga på Folkbildningsrådets handläggning av ärenden enligt förordningen om statsbidrag till folkbildningen. De bestämmelser i förvaltningslagen som närmast borde komma i fråga är enligt regeringen bestämmelserna om jäv, en parts rätt att få del av uppgifter, motivering av beslut och underrättelse om beslut.

Utskottet delade Riksrevisionens uppfattning att det bör ställas tydligare krav på Folkbildningsrådets myndighetsutövning och välkomnade därför regeringens avsikt att göra vissa bestämmelser i förvaltningslagen tillämp-

liga på Folkbildningsrådets handläggning av ärenden enligt förordningen om statsbidrag till folkbildningen (bet. 2011/12:KrU2). Utskottet konstaterade att många privaträttsliga organ inom kulturutskottets utgiftsområde som fördelar statsbidrag, t.ex. Sveriges Riksidrottsförbund och Svenskt Friluftsliv, tillämpar förvaltningslagens regler i fråga om bl.a. jäv, en parts rätt att få del av uppgifter, motivering av beslut och underrättelse av beslut (jfr förordningen [1999:1177] om statsbidrag till idrottsverksamhet och förordningen [2010:2008] om statsbidrag till friluftsförbund). Utskottet ansåg att det är en fråga för regeringen att bestämma vilka bestämmelser i förvaltningslagen som bör göras tillämpliga på Folkbildningsrådets verksamhet och i vilket sammanhang det bör ske.

Utskottets ställningstagande

Utskottet välkomnar, precis som i september 2011, regeringens inställning att vissa bestämmelser i förvaltningslagen borde göras tillämpliga på Folkbildningsrådets handläggning av ärenden enligt förordningen om statsbidrag till folkbildningen. Utskottet förutsätter att frågan får en lösning och avstyrker därmed motion 2012/13:Kr328 (SD) yrkande 4.

Unga arbetslösa

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om folkhögskolans ökade ansvar för unga arbetslösa med hänvisning till att departementets beredning av delbetänkandet, Ungdomar utanför gymnasieskolan – ett förtydligt ansvar för stat och kommun, bör avvaktas.

Motionen

Åsa Torstensson och Per-Ingvar Johnsson (båda C) anser i motion 2012/13:Kr327 att regeringen bör se över möjligheten att ge studerande inom det kommunala uppföljningsansvaret rätt att söka folkhögskoleutbildning för att kunna fullfölja sina studier för grundskole- och gymnasiekompetens och ha tillgång till den finansiering som kommunen är skyldig att stå för både vad gäller studieplats och individens studiefinansiering.

Bakgrund

Folkbildningsrådet har i sitt budgetunderlag 2014–2016, som inlämnades till Utbildningsdepartementet den 28 februari 2013, framfört följande:

Vid sidan av det fria och frivilliga folkbildningsarbetet och särskilda uppdrag är studieförbund och folkhögskolor beredda att genomföra insatser inom områden där man har erfarenhet och kunskap. Detta för-

utsätter ändringar av gällande lagstiftning och att verksamheten finansieras av andra huvudmän än Folkbildningsrådet via folkbildningsanslaget.

Gymnasieutbildning på folkhögskola

Utbildningen i den formella skolan passar inte alla elever. Ett skäl är att unga behöver andra studieformer. GY 2011 ställer både nya krav för inträde till gymnasieskolan och under gymnasietiden. Behovet av andra studiemiljöer, metoder och lärformer växer. Många unga behöver ett mer projektorienterat och ämnesöverskridande arbetssätt samt behovsrelaterat stöd som en naturlig del av utbildningen.

Folkhögskolan är en egen skolform inom det samhällsstödda utbildningssystemet och bör vara ett reellt individuellt alternativ för unga i gymnasieålder. Att erbjuda fler skolformer ökar valmöjligheterna för individen och kan stärka studieintresset hos alla. Dessutom öppnar detta för nya möjligheter att nu och på sikt utveckla gymnasieskolan.

Att ta emot grundskoleklara unga skulle vara en ny inriktning för folkhögskolan. För att åstadkomma en inriktning enligt ovan krävs lagstiftning och särskilda resurser.

Regeringen har vidtagit åtgärder för att fler ungdomar ska återgå till studier. Sedan 2010 har arbetslösa ungdomar som saknar slutbetyg från grund- eller gymnasieskolan kunnat ta del av en tre månader lång, studiemotiverande utbildning i folkhögskolornas regi, den s.k. folkhögskolesatsningen. Från och med den 1 januari 2012 har målgruppen utvidgats från att tidigare endast ha gällt deltagare i jobbgarantin för ungdomar till att omfatta samtliga ungdomar mellan 16 och 25 år som är inskrivna på Arbetsförmedlingen och som varken har grundläggande högskolebehörighet eller gymnasieexamen.

Riksdagen beslutade i december 2012 att dessa ungdomar även ska erbjudas möjlighet till fortsatt utbildning på folkhögskolans allmänna kurs och anslog 60 miljoner kronor för att möjliggöra att folkhögskolans allmänna kurs utökas med 1 000 årsplatser 2013.

På regeringens uppdrag överlämnade en särskild utredare den 22 februari 2013 delbetänkandet *Ungdomar utanför gymnasieskolan* – ett förtydligat ansvar för stat och kommun (SOU 2013:13). Utredaren gjorde bedömningen att det bör övervägas om studiemotiverande kurser vid folkhögskola, den s.k. folkhögskolesatsningen, bör kunna pågå längre än tre månader för ungdomar i utredningens målgrupp. Syftet med en förlängning är enligt utredaren att ge ett mer anpassat stöd till ungdomar som ofta har en lång väg tillbaka till reguljär utbildning. Under utredningens arbete framkom det att denna insats uppfattats som positiv för de ungdomar för vilka den reguljära gymnasieutbildningen inte fungerat. Folkhögskolornas arbetsformer tycks i många fall enligt utredaren kunna motivera ungdomar som inte vill studera på gymnasieskolan. Betänkandet bereds på Utbildningsdepartementet och remisstiden går ut den 14 juni 2013.

Utskottets ställningstagande

Utskottet delar såväl motionärernas som Folkbildningsrådets uppfattning att folkhögskolornas speciella arbetsform kan vara mycket lämpad för bl.a. skoltrötta ungdomar eller ungdomar som av annat skäl hoppat av grund- eller gymnasieskolan. Mot denna bakgrund är den s.k. folkhögskolesatsningen och satsningen för dessa ungdomar till fortsatt utbildning på folkhögskolans allmänna kurs välkomna. Med hänsyn till dessa satsningar och till att regeringens beredning av delbetänkandet, Ungdomar utanför gymnasieskolan – ett förtydligt ansvar för stat och kommun, bör avvakta, avstyrker utskottet motion 2012/13:Kr327 (C).

Folkbildning inom it

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om folkbildning inom it med hänvisning till att arbetet med att öka den digitala delaktigheten i samhället bör inrymmas inom anslaget.

Jämför reservation 14 (S).

Motionen

Monica Green (S) framhåller i motion 2012/13:Kr248 att digital delaktighet är ett krav för en väl fungerande demokrati och understryker därför vikten av att folkbilda för att få med alla i it-samhället.

Bakgrund

Folkbildningsrådet har i sitt budgetunderlag 2014–2016, som inlämnades till Utbildningsdepartementet den 28 februari 2013, föreslagit en ökning av folkbildningsanslaget med 300 miljoner kronor och framfört följande:

Med en generell höjning av folkbildningsanslaget på 300 miljoner kronor får studieförbunden och folkhögskolorna möjlighet att möta fler deltagare och fler behov av folkbildning i samhället. Samhällsstödet till folkbildningsverksamhet bidrar till att hålla ihop samhället och motverkar utanförskap och främlingsfientlighet. Det ger förutsättningar för digital delaktighet och möter medborgarnas behov av ett livslångt lärande.

— — —

Den snabba digitaliseringen förändrar villkoren i samhället, skapar nya folkbildningsbehov hos medborgarna och innebär samtidigt en utmaning för demokratin och den sociala sammanhållningen. Det digitala utanförskapet är fortfarande omfattande. Principen om lika rättigheter och möjligheter för alla medborgare riskerar att undergrävas om inte fler aktiva åtgärder för digital inkludering kommer till stånd. Folkbildningsrådet har undertecknat Digital agenda för Sverige. Folkbildningen är beredd att, själv och i samverkan med andra organisationer och aktö-

rer i civilsamhället, aktivt tillvarata digitaliseringens möjligheter. Drygt en miljon vuxna har inte tillgång till all den information, samhällstjänster, kulturverksamhet och sociala interaktionsmöjligheter som erbjuds via internet. Det krävs utbildning och handledning för att fler ska bli delaktiga. Studieförbunden och folkhögskolor gör idag stora insatser och är beredda att möta fler behov och ge fler deltagare digitala basfärdigheter.

Utskottets ställningstagande

Som ovan nämnts anslår staten drygt 3,5 miljarder kronor till folkbildningen 2013. Utskottet anser att arbetet med att öka den digitala delaktigheten i samhället bör inrymmas inom anslaget. Motion 2012/13:Kr248 (S) avstyrks.

Trossamfund

Skärpta krav på trossamfund för att få statsbidrag

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om skärpta krav på trossamfund för att få statsbidrag, med hänvisning bl.a. till att de regelverk som finns är ändamålsenliga.

Jämför reservation 15 (SD).

Motionerna

Eliza Roszkowska Öberg (M) anser i motion 2012/13:Kr268 att regeringen bör se över regelverket i syfte att förbättra kontrollen av samfunden så att bidrag inte betalas ut till samfund och församlingar som i praktiken inte följer svensk lag eller uppmanar andra att inte följa svensk lag. Motionären tar som exempel upp olika typer av förtryck mot kvinnor.

Carina Herrstedt m.fl. (SD) anser i motion 2012/13:A394 att kraven bör skärpas och statsbidragen omedelbart bör dras in, för alla former av trossamfund eller föreningar baserade på etnicitet, om de understöder någon form av hedersrelaterad struktur (yrkande 25).

Mattias Karlsson och Per Ramhorn (båda SD) anser i motion 2012/13:Kr340 att regeringen bör återkomma med förslag om hur regelverket och tillsynen ska kunna skärpas i syfte att förhindra att våldsbejakande och icke-demokratiska organisationer får skattefinansierad stöd.

Josef Fransson m.fl. (SD) anser i motion 2012/13:K380 att könsuppdelning i religiösa lokaler är ett brott mot grundläggande mänskliga fri- och rättigheter och strider mot mäns och kvinnors lika värde (yrkande 2). Motio-

närerna hänvisar till Europakonventionen. I samma motion anser motionärerna att verksamheter som tillåter detta inte bör berättigas statliga bidrag (yrkande 1).

Bakgrund

Europakonventionen

I artikel 9.1 står följande: ”Var och en har rätt till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet; denna rätt innefattar frihet att byta religion eller tro och frihet att ensam eller i gemenskap med andra, offentligt eller enskilt, utöva sin religion eller tro genom gudstjänst, undervisning, sedvänjor och ritualer.”

I artikel 9.2 står följande: ”Friheten att utöva sin religion eller tro får endast underkastas sådana begränsningar som är föreskrivna i lag och som i ett demokratiskt samhälle är nödvändiga med hänsyn till den allmänna säkerheten, till skydd för allmän ordning, hälsa eller moral eller till skydd för andra personers fri- och rättigheter.”

FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna

I artikel 18 står följande: ”Var och en har rätt till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet. Denna rätt innefattar frihet att byta religion och trosuppfattning och att, ensam eller i gemenskap med andra, offentligen eller enskilt, utöva sin religion eller trosuppfattning genom undervisning, andaktsutövning, gudstjänst och religiösa sedvänjor.”

Statligt stöd till trossamfund

Regeringen bestämmer vilka trossamfund som kan få statsbidrag. Förutsättningarna för trossamfund att få statligt stöd regleras i lagen (1999:932) om stöd till trossamfund. Av lagen framgår att målet för stödet är att det ska bidra till att skapa förutsättningar för trossamfunden att bedriva en aktiv och långsiktigt inriktad religiös verksamhet i form av gudstjänst, själavård, undervisning och omsorg. Dessutom anges att statsbidrag får lämnas endast till ett trossamfund som dels bidrar till att upprätthålla och stärka de grundläggande värderingar som samhället vilar på, dels är stabilt och har egen livskraft. Av propositionen 1998/99:124 framgår att i detta ligger att samfunden ska utöva sin verksamhet med respekt för alla människors lika värde och verka för att utveckla förutsättningarna för jämställdhet mellan kvinnor och män.

Det är i första hand Nämnden för statligt stöd till trossamfunden (SST) som följer upp det statliga stödet till trossamfund, och som granskar att det används så att målsättningen med stödet uppfylls. När det gäller enskilda bidrag kan SST besluta att inte betala ut ett beviljat bidrag om tveksamhet råder om lämnade uppgifter. SST kan också besluta att ett bidrag ska betalas tillbaka. Detta kan exempelvis ske om bidraget inte

används för det ändamål det beviljats för eller om samfundet har underlåtit att lämna tillräcklig redovisning till SST. SST:s uppföljning sker huvudsakligen genom de rapporter över bidragsanvändningen som samfundet lämnar och även i hög grad genom den dialog som SST fortlöpande har med företrädare för de olika samfunden.

SST lämnade den 3 oktober 2012 en rapport till regeringen med anledning av ett tv-reportage, Imamernas råd. I reportaget besökte två kvinnor – utrustade med dold mikrofon och kamera – tio moskéer i Sverige för att diskutera frågor om jämställdhet och äktenskap. Det framkom att företrädare för ett antal moskéer gav råd som inte är förenliga med svensk lag och grundläggande mänskliga fri- och rättigheter. Fem av de tio moskéer som skildras i reportaget hade statsbidrag genom medlemskap i en muslimsk riksorganisation.

Av rapporten som SST lämnade till regeringen framgår bl.a. följande:

Efter reportaget kallade SST till extrainsatt sammanträde med det Islamiska Samarbetsrådet. SST besökte också alla de berörda lokalförsamlingarna för att få en klarare bild av hur man lokalt ser på det som framkommit – och vad man planerar att göra åt saken. Sammanfattningsvis fick reportaget – och de reaktioner det väckte – en rad konsekvenser. Flera av de personer som uttalar sig i reportaget (imamer, socialansvariga, föreläsare) har fått avsluta sina uppdrag i sina respektive moskéer. Nya rutiner för vem som uttalar sig om vad och regler för screening av talespersoner har implementeras eller planeras i flera församlingar. Initiativ till en översyn av kvinnlig representation i de muslimska församlingarna har tagits. Vidareutbildning i svenska lagar, förordningar och normer planeras nationellt. En stor imamkonferens hölls i september 2012 där reportaget Imamernas råd specifikt avhandlades.

När det gäller hedersrelaterat våld anger SST att man i Ungdomsstyrelsens arbete och rapporter kring detta ämne inte kan påvisa att någon organisation som erhåller statsbidrag aktivt skulle verka för hedersrelaterat våld. Det är snarare individer som gör detta utifrån en kulturell bakgrund (traditioner).

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser inte att det finns skäl att ändra de regelverk som finns när det gäller de bidrag till trossamfund och föreningar som motionärerna åsyftar. Utskottet vill dock understryka att det är viktigt att det görs en noggrann kontroll och uppföljning av lämnade bidrag. Som framgår ovan sker en sådan kontroll och uppföljning, och utskottet förutsätter att detta arbete bedrivs aktivt även i fortsättningen. Med hänvisning till det anförda avstyrker utskottet motionerna 2012/13:Kr268 (M), 2012/13:Kr340 (SD), 2012/13:K380 (SD) yrkande 1 och 2012/13:A394 (SD) yrkande 25.

Dialoger med religiösa samfund och kulturellt eller etniskt baserade föreningar

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande om dialoger med religiösa samfund och kulturellt eller etniskt baserade föreningar med hänvisning till att motionen får anses tillgodosedd.

Jämför reservation 16 (SD).

Motionen

Carina Herrstedt m.fl. (SD) anser i motion 2012/13:A394 att det behövs fördjupade dialoger med religiösa samfund och kulturellt eller etniskt baserade föreningar för att införliva dem i arbetet med förankringen av den svenska värdegrunden hos deras medlemmar (yrkande 26).

Bakgrund

I regeringens skrivelse 2011/12:244 Handlingsplan för att värna demokratin mot våldsbejakande extremism angav regeringen att de avsåg att ge Nämnden för statligt stöd till trossamfund (SST) i uppdrag att inleda en utvidgad dialog med trossamfunden i syfte att ytterligare stimulera arbetet med demokrati och demokratiska värderingar och motverka antidemokratiska yttringar i samhället. Regeringen har i regleringsbrev för 2012 och 2013 gett SST detta uppdrag.

I regleringsbrevet för 2013 fick SST även i uppdrag att analysera behovet av och föreslå åtgärder för insatser för kompetensutveckling av trossamfundsledare från olika religioner i syfte att värna demokrati och samhällets uppbyggnad. Det sistnämnda uppdraget redovisade SST till regeringen den 29 april 2013. Av redovisningen framgår att från hösten 2013 och ett år framåt kommer över 60 personer inom trossamfunden att erbjudas kompetensutveckling inom bl.a. områdena samhällskunskap, aktuell lagstiftning, svensk religionshistoria och mänskliga rättigheter.

Vidare kan nämnas att Regeringens råd för kontakter med trossamfunden inrättades 2000. I rådet är både staten och trossamfunden representerade, och rådet träffas 2–3 gånger per år. Rådets uppgift är att vara ett forum för diskussion om frågor av övergripande gemensamt intresse för både staten och trossamfunden. Rådet är inte någon beslutsinstans, utan ska i första hand främja kontakten mellan staten och trossamfunden genom en bred diskussion om övergripande gemensamma frågor.

Utskottets ställningstagande

Med hänsyn dels till de uppdrag regeringen gett SST i de båda regleringsbrev, som helt stämmer överens med motionärernas intentioner, dels till de syften som Regeringens råd för kontakter med trossamfunden har, får motionen anses tillgodosedd. Motion 2012/13:A394 (SD) yrkande 26 avstyrks.

Förenklad behandling

Motionsyrkanden som behandlas i förenklad form

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om det civila samhället, idrott och folkbildning som är likalydande eller snarlika med motioner som riksdagen relativt nyligen tagit ställning till.

Utskottets ställningstagande

Utskottet avstyrkte i december 2011 och i maj 2012 (bet. 2011/12:KrU2 och 2011/12:KrU8) motionsyrkanden som är likalydande eller snarlika med yrkandena nedan. Riksdagen beslutade i enlighet med utskottets förslag. Utskottet anser därför att yrkandena nedan kan behandlas i förenklad form. Motionerna 2012/13:Kr207 (V) yrkandena 2–4, 2012/13:Kr250 (S), 2012/13:Kr251 (S), 2012/13:Kr267 (S) 2012/13:Kr283 (FP), 2012/13:Kr312 (S), 2012/13:Kr313 (S), 2012/13:Kr320 (S) yrkandena 31, 35–36, 2012/13:MJ474 (M) yrkandena 3–4 och 2012/13:Ub383 (MP) yrkande 2 avstyrks.

Civila samhället

Motion 2012/13:Kr283 av Anna Steele (FP) om att byta namn på Ungdomsstyrelsen till Myndigheten för civilsamhället.

Motion 2012/13:Kr313 av Hannah Bergstedt och Karin Åström (båda S) om att se över behov och möjligheter för sociala föreningar att söka ekonomiskt stöd.

Idrott

Kommittémotion 2012/13:Kr320 av Gunilla Carlsson i Hisings Backa m.fl. (S) om

- att värna idrotten som en del av vår gemensamma välfärd (yrkande 31)
- att ge flickor och pojkar lika möjligheter att utöva idrott (yrkande 35)
- sexuella övergrepp på barn i idrottsmiljöer (yrkande 36).

Kommittémotion 2012/13:Kr207 av Lars Ohly m.fl. (V) om

- att staten i sin bidragsgivning bör poängtera vikten av fortsatt arbete för en jämställd idrott (yrkande 2)
- att regeringen i sin bidragsgivning bör uppmärksamma att idrottsrörelsen behöver ökad kunskap vad gäller trakasserier och diskriminering på grund av sexuell läggning, könsidentitet, funktionsnedsättning eller etnicitet (yrkande 3)
- att regeringen i sin bidragsgivning bör uppmärksamma idrottsrörelsens miljöarbete (yrkande 4).

Motion 2012/13:Kr251 av Carin Runeson och Kurt Kvarnström (båda S) om ungdomsidrott.

Motion 2012/13:Kr267 av Gunnar Sandberg och Marie Nordén (båda S) om ett statligt engagemang för att få stora mästerskap till Sverige.

Motion 2012/13:Kr312 av Fredrik Lundh Sammeli m.fl. (S) om idrott och hbtq-personer.

Motion 2012/13:MJ474 av Cecilia Widegren (M) om

- att värna ridningens viktiga roll som Sveriges största handikappidrott (yrkande 3)
- att verka för en jämställd tilldelning av resurser till både flickors och pojkars idrottsverksamhet (yrkande 4).

Folkbildning

Motion 2012/13:Kr250 av Thomas Strand och Louise Malmström (båda S) om ett särskilt föräldrallyft i matematik där staten, lokala skolor och folkbildningens aktörer tillsammans antar utmaningen att dels ge föräldrar bättre förutsättningar att hjälpa sina barn med läxläsningen, dels öka föräldrarnas egna kunskaper i matematik.

Motion 2012/13:Ub383 av Jabar Amin m.fl. (MP) om en förändrad lägsta åldersgräns för allmän linje på folkhögskola från 18 till 16 år (yrkande 2).

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har lett till följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Läxhjälp av frivilligorganisationer, punkt 3 (S, V)

av Gunilla Carlsson i Hisings Backa (S), Peter Johnsson (S), Per Svedberg (S), Christina Zedell (S), Isak From (S), Lars Ohly (V) och Agneta Gille (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr294 av Sven-Erik Bucht (S).

Ställningstagande

Förutsättningarna för barn att klara sin skolgång varierar. Hemförhållanden ser olika ut; alla elever har inte föräldrar som kan ställa upp och stödja sina barn. Det kan handla om utbildningsbakgrund, språkfärdigheter, bostadsförhållanden, trångboddhet, avsaknad av lugn och ro men även tid för föräldrar som kan ha långa arbetsdagar som inte medger det stöd som barn så väl behöver. Det har betydelse för barnens möjligheter att ta till sig de kunskaper som läsläsning ger. I många fall handlar det om klasstillhörighet. Samhället och skolans uppdrag är att ge alla elever en likvärdig utbildning oberoende av kön, geografisk hemvist samt sociala och ekonomiska förhållanden. Det finns i dag skolor där endast fyra av tio elever tar sig vidare till gymnasiet. Skolverket rapporterar om kraftigt ökande skillnader mellan skolor. Skolor med socioekonomiskt utsatta områden får sämre resultat.

Regeringens beslut om RUT-avdrag för läxhjälp är ett alternativ som bara gynnar köpstarka familjer och elever med generellt bättre betyg. Det finns andra möjligheter som skulle öka rättvisan som är billigare och som ger alla elever samma chans. En möjlighet är givetvis läxhjälp via skolan, en annan är de frivilliga organisationer som sedan flera år ger gratis läxhjälp, t.ex. Mattecentrum. En annan frivilligorganisation är Stiftelsen Läxhjälp som är verksam i utsatta områden i Stockholm, Göteborg och snart Malmö och Södertälje. Det är mycket goda exempel på frivilligorga-

nisationer som jobbar icke vinstdrivande med ekonomiskt stöd från näringslivet. Det stödet i kombination med de ideella krafterna resulterar i att fler ungdomar kan gå en ljusare framtid till mötes.

Regeringens beslut om RUT-avdrag visar att regeringen tror på läxhjälpens betydelse, men det är alldeles för ensidigt inriktat. Alla elever ska ha möjlighet till läxhjälp, för det är betydligt fler som behöver det. Med anledning av det ovan anförda föreslås regeringen omgående ta initiativ till att stöd ges till alla elever som vill och behöver läxhjälp och att de kan få det oaktat familjens ekonomiska förutsättningar.

Vad vi nu anført bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr294 (S).

2. Tillgång och stöd till allmänna samlingslokaler, punkt 4 (S, V)

av Gunilla Carlsson i Hisings Backa (S), Peter Johnsson (S), Per Svedberg (S), Christina Zedell (S), Isak From (S), Lars Ohly (V) och Agneta Gille (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr210 av Arhe Hamednaca (S) och bifaller delvis motion 2012/13:Kr261 av Anders Ahlgren och Anders Åkesson (båda C).

Ställningstagande

På många håll i vårt land minskar antalet samlingslokaler drastiskt. Ibland beror det på att Folkets hus eller bygdegårdar säljs i brist på finansiering. Ibland handlar det om besparingsåtgärder från kommuner. En annan orsak är att många allmännyttiga bostäder ombildas till bostadsrätter, med konsekvensen att samlingslokaler som tidigare tillhörde allmännyttan numera ofta hyrs ut på kommersiella villkor.

Att antalet samlingslokaler minskar drastiskt hotar idén om en levande demokrati med höga folkbildningsideal. Möjligheten att anordna aktiviteter som politiska sammankomster, studiecirklar, kulturaktiviteter och festligheter är viktig för den lokala demokratins utveckling.

Under miljonprogrammet skulle man inte bara bygga bostäder, utan också se till att det fanns samlingslokaler som kunde hyras till en rimlig kostnad. Detta har bidragit till vårt unika och aktiva föreningsliv i Sverige. Därför är bortfallet av antalet samlingslokaler på grund av bostadsrättsom-

bildning särskilt allvarligt. I vissa delar av vårt land, särskilt Stockholm, har detta skett väldigt snabbt och antalet samlingslokaler har minskat drastiskt.

De lokaler som finns kvar är oftast lokaler som hyrs ut på kommersiella villkor, vilket omöjliggör för en mindre förening att hyra en lokal för sina aktiviteter. Det är nu dags för samhället att agera för att även små och ekonomiskt svaga föreningar kan erbjudas lokaler till rimliga priser.

I grunden handlar frågan om att människor måste ha möjligheter till andra sorters möten än dem som bestäms av lönsamhetskalkyler och privat ägande. Människors drivkrafter att träffas, ha roligt och utbyta erfarenheter över ålders-, klass- och kulturgränser måste vårdas och uppmuntras av politiken – inte motarbetas.

Vad vi nu anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr210 (S) och bifaller delvis motion 2012/13:Kr261 (C).

3. Avgifter för idrottsaktiviteter, punkt 5 (S, V)

av Gunilla Carlsson i Hisings Backa (S), Peter Johnsson (S), Per Svedberg (S), Christina Zedell (S), Isak From (S), Lars Ohly (V) och Agneta Gille (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2012/13:Kr244 av Carina Ohlsson (S) och 2012/13:Kr320 av Gunilla Carlsson i Hisings Backa m.fl. (S) yrkande 32.

Ställningstagande

Socialdemokraterna och Vänsterpartiet ser med oro på de höjda avgifterna inom idrotten. Vi vill motverka den nuvarande utvecklingen med sänkta bidrag till idrottsrörelsen som leder till ökande avgifter för idrottande och som stänger dörrar till idrottsligt engagemang.

De stora skattesänkningarna har urholkat de gemensamma finanserna. Följden är att mer än var femte kommun i år drar ner på stödet till idrottsföreningar. Enligt Riksidrottsförbundet har föreningarnas avgifter ökat mycket under de senaste tio åren. När kommunernas stöd till idrotten minskar ökar kostnaderna för familjer med idrottande barn. På senare tid har undersökningar också visat att en av tio föräldrar i dag inte har råd att låta sina barn utöva den idrott de vill.

Vi anser att de alltmer höjda avgifterna i idrottsklubbarna är en central och viktig fråga för svensk idrott. Vi vill därför ge regeringen i uppdrag att starta en dialog med Riksidrottsförbundet för att se över olika möjligheter att lösa problemet med de ökande medlemsavgifterna, och återkomma till riksdagen med förslag till insatser.

Vad vi nu anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2012/13:Kr320 (S) yrkande 32 och 2012/13:Kr244 (S).

4. Hbtq-frågor inom idrotten, punkt 8 (MP)

av Tina Ehn (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:So595 av Helena Leander m.fl. (MP) yrkande 9.

Ställningstagande

Den största folkrörelsen i Sverige är den samlade idrottsrörelsen med dryga tre miljoner medlemmar. Nästan alla unga människor passerar här under sin uppväxt, vilket gör att den tillsammans med skolan är verkligt viktig för den sociala fostran. Det är därför helt centralt att idrottsrörelsen, på samma sätt som skolan, arbetar målmedvetet och aktivt med hbtq-frågor. Ingen diskriminering av sexuell läggning ska få förekomma. Det är dock ingen hemlighet att diskriminering förekommer. Attityden inom vissa idrottsförbund har av vissa upplevts som väldigt homofob. Att en viss typ av språk och jargong förekommer i omklädningsrum eller på träningar behöver uppmärksammas betydligt mer än vad det görs nu, då detta kan leda till att många pojkar och flickor blir djupt kränkta och förtryckta. Problemen som finns ligger inte främst på central utan på lokal nivå. Det är viktigt att idrottsrörelsens ledare påminns om sin egen position som föstrare och spridare av attityder och att diskussionen om hbtq lyfts upp och blir seriös.

Riksidrottsförbundets arbete med hbtq-frågorna de senaste åren är välkommet. Idag finns dock inga konsekventa krav på antidiskriminerande motprestationer för klubbarnas ekonomiska bidrag från stat, kommun och landsting. Det anser vi är nödvändigt. Vi menar att alla klubbar som vill ha ekonomiskt stöd från det allmänna bör utarbeta en hbtq-policy och en handlingsplan för att hantera diskriminering.

Vad jag nu anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:So595 (MP) yrkande 9.

5. Konsekvenser av internationella idrottsarrangemang, punkt 9 (V)

av Lars Ohly (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 9 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr207 av Lars Ohly m.fl. (V) yrkande 6.

Ställningstagande

Idrotten har många stora internationella arrangemang. Det är ofta en stor upplevelse med ett VM eller EM i olika sporter. Idrottsrörelsen i Sverige är också bra på att arrangera stora tävlingar. Det finns dock vissa baksidor av de riktigt stora arrangemangen. Vi vet t.ex. att det under det senaste fotbolls-EM blev en kraftigt utökad trafficking och att prostitutionen ökade markant på de orter där matcherna spelades. I vissa fall förekom också våld mellan supportergrupper. Det finns också begränsningar i hur delaktigt det lokala näringslivet får vara i att dra nytta av arrangemangen, då de stora sponsorerna till arrangemangen ofta stoppar möjligheterna för en liten lokal handlare att t.ex. öka sina inkomster något under det pågående arrangemanget.

Det finns positiva sidor också. Ökad turism, ökad exponering av det egna landet och utbyte av kontakter med andra kulturer är exempel på de positiva sidorna av ett stort arrangemang.

Vi menar att vi ska vara positiva till att stora arrangemang inom idrotten genomförs i Sverige och inte vara främmande för att till viss del stödja dessa med offentliga medel, men vi kräver också att en ordentlig genomlysning av förutsättningarna görs vid varje tillfälle för att motverka de negativa konsekvenser som kan förekomma. Speciellt de vi hänvisar till ovan.

Vad jag nu anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr207 (V) yrkande 6.

6. Äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet i hela landet, punkt 10 (V)

av Lars Ohly (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 10 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr207 av Lars Ohly m.fl. (V) yrkande 1 och bifaller delvis motion 2012/13:Kr329 av Mattias Karlsson m.fl. (SD) yrkande 3.

Ställningstagande

Äldre är en grupp som ofta förbises när det gäller idrott och därför vill Vänsterpartiet uppmärksamma denna fråga extra. Ny forskning visar att det är möjligt att bygga muskelmassa upp till 90-årsåldern. Ett välkänt faktum är att äldre som tränar aktivt på olika sätt också mår bättre. Självklart är det inte bara muskelmassan som stimuleras vid fysisk aktivitet, utan det handlar också om rörlighetsträning och balans, något som väsentligt kan minska antalet fallolyckor. Det är extra viktigt för kvinnor eftersom riskerna för just kvinnor att skadas vid fallolyckor är större än för män. I Stockholm har det byggts en ”lekplats” för seniorer, dvs. en spontanidrottsplats med möjligheter till såväl styrketräning som balansövningar och mycket annat. Förutom träningen ger sådana platser möjlighet att på ett tryggt och positivt sätt behålla och skapa sociala kontakter.

Simning och vattengymnastik är bra sätt att hålla sig i rörelse utan att riskera belastningsskador. Givetvis måste simhallar och andra idrottsanläggningar vara anpassade så att de är tillgängliga även för dem som är mindre rörliga. På äldreboenden och trygghetsboenden finns ofta möjlighet till rörelsegymnastik. Många pensionärsorganisationer samverkar med kommersiella gymkedjor för att ge sina medlemmar bra möjligheter till träning.

Det är bra, men det räcker inte, särskilt inte för pensionärer med låga inkomster. En strategi för att ge äldre rätt och möjlighet till idrott borde finnas i alla kommuner. Regeringen bör återkomma med förslag till hur äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet ska säkras i hela landet.

Vad jag nu anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr207 (V) yrkande 1 och bifaller delvis motion 2012/13:Kr329 (SD) yrkande 3.

7. Äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet i hela landet, punkt 10 (SD)

av Adam Marttinen (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 10 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2012/13:Kr207 av Lars Ohly m.fl. (V) yrkande 1 och 2012/13:Kr329 av Mattias Karlsson m.fl. (SD) yrkande 3.

Ställningstagande

Idrottens betydelse för samhället kan knappast överskattas. Sverigedemokraterna känner stolthet över vårt lands breda och folkrörelsebaserade idrottsrörelse och den betydelse som denna har inte bara för folkhälsan utan också för vårt lands demokratiska utveckling och sociala sammanhållning.

Att säkra barns och ungdomars tillgång till idrott och fysisk aktivitet är en angelägen uppgift. Lika viktigt är det dock att göra detsamma för våra äldre medborgare. Vi vet att idrott och friskvård kan motverka många ålderssjukdomar, bidra till att förhindra fallolyckor och också bidra till att bryta den ensamhet och sociala isolering som många av våra äldre tyvärr lider av. Satsningar på idrott för äldre är dock inte bara bra för den enskilde. Det gynnar hela samhället. Studier från bl.a. det danska socialdepartementet har visat att satsningar på äldreidrott är en samhällsekonomisk vinst genom att det medför minskade vårdbehov. Tyvärr är de regionala skillnaderna när det gäller äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet fortfarande väldigt stora. Pensionärernas riksorganisation (PRO) uppger t.ex. att man i nästan hälften av landets kommuner inte får något stöd alls för sin motionsverksamhet för äldre och att bristen på aktivitetslokaler är stor. Vi anser därför att ytterligare åtgärder bör vidtas i syfte att säkerställa äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet i hela landet.

Vad jag nu anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2012/13:Kr329 (SD) yrkande 3 och 2012/13:Kr207 (V) yrkande 1.

8. Utdrag ur belastningsregister för barn- och ungdomsledare, punkt 11 (SD)

av Adam Martinen (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 11 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr329 av Mattias Karlsson m.fl. (SD) yrkande 4.

Ställningstagande

Även om landets idrottsföreningar i de allra flesta fall är en fin och trygg miljö för barn och ungdomar där den helt övervägande delen av idrottsledarna gör ett fantastiskt arbete, dessutom oftast helt ideellt, finns det människor som söker sig till dem med helt andra syften än barnens bästa. Idrottsrörelsen har tagit sitt ansvar genom att ta fram en gemensam policy och handledning för arbetet mot sexuella övergrepp. Riksidrottsförbundet samverkar också med Rädda Barnen kring en så kallad föräldrareflekteringsring dit

föräldrar och ledare kan vända sig. Satsningen Värdefullt, som Riksidrottsförbundet i samarbete med SISU Idrottsutbildarna har inlett för att stärka föreningarnas värdegrund, bidrar vidare till att skapa en öppen atmosfär i föreningarna som i sig kan verka förebyggande. Men idrottsrörelsen behöver hjälp. Därför har Riksidrottsförbundet vid flera tillfällen fört fram önskemålet att blivande barn- och ungdomsledare ska ha rätt att, i likhet med sökande till tjänster inom skola och barnomsorg, få ut begränsade utdrag ur polisregistret. Vi delar Riksidrottsförbundets uppfattning och föreslår därför att riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening att blivande barn- och ungdomsledare bör få rätt att få begränsade utdrag ur polisregistret.

Vad jag nu anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr329 (SD) yrkande 4.

9. Gemensamt ansvar för folkbildning, punkt 13 (S)

av Gunilla Carlsson i Hisings Backa (S), Peter Johnsson (S), Per Svedberg (S), Christina Zedell (S), Isak From (S) och Agneta Gille (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 13 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr253 av Thomas Strand och Lena Hallengren (båda S) yrkandena 1 och 2.

Ställningstagande

Våren 2006 antog riksdagen en ny folkbildningsproposition – Lära, växa, förändra (prop. 2005/06:192). I propositionen betonades att folkbildningen är en angelägenhet för hela samhället och att ansvaret för det ekonomiska stödet till folkbildningen delas mellan stat, landsting och kommuner.

Vi kan konstatera att det ekonomiska ansvarstagandet på kommunal nivå inte har levt upp till propositionens intention. En sammanställning över kommunernas bidragsgivning till studieförbunden visar på en mycket negativ utveckling. Från 1992 har bidragen nästan halverats från 643 miljoner kronor till 335 miljoner kronor 2010. År 1992 motsvarade kommunbidraget cirka 55 procent av statens bidrag till studieförbunden. År 2010 var motsvarande relation cirka 20 procent.

Även landstingens/regionernas bidrag till studieförbund och länsbildningsförbund har minskat över tid. Från 1992 till 2010 har en minskning skett från 323 miljoner kronor till 275 miljoner kronor, 18 procent. Landstingens/regionernas totala bidrag till folkhögskolorna har ökat från 534 miljoner kronor 2001 till 642 miljoner kronor 2011, dvs. med 20 procent.

En dialog mellan regeringen och Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) är aktuell och nödvändig. Ovanstående redovisning pekar otvetydigt på att det även i fortsättningen är angeläget att säkerställa det offentligas gemensamma ansvarstagande för finansiering av folkbildning i Sverige. Regeringens angivna ambition i folkbildningspropositionen har fortfarande sin aktualitet. Staten kan självklart inte kommendera vare sig landsting eller kommuner att öka sitt ekonomiska stöd till folkbildningen. Men regeringen kan ytterligare tydliggöra riksdagens ambition med ett delat ansvar för stödet till folkbildningen. Därför bör riksdagen ge regeringen till känna att det är angeläget att regeringen tar initiativ till årliga överläggningar med SKL om bidragen till folkbildningen. Vi anser också att regeringen ska återkomma till riksdagen med en skriftlig redogörelse för de samtal som förts med SKL sedan 2006 med inriktning på bidragen till folkbildningen.

Vad vi nu anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr253 (S) yrkandena 1 och 2.

10. Mångkulturalistisk verksamhet, punkt 14 (SD)

av Adam Marttinen (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 14 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr328 av Mattias Karlsson m.fl. (SD) yrkande 2.

Ställningstagande

Centralt i Sverigedemokraternas politik är att skattemedel ska användas för att stärka vårt lands interna sammanhållning och nationella gemenskap, inte för att stödja samhällssplittrande projekt eller idéer som leder till motsättningar och utanförskap. Mot bakgrund av detta bör allt statligt stöd till mångkulturalistiska verksamheter, även inom ramen för folkbildningen, dras in. Med begreppet mångkulturalistisk avses i första hand sådana verksamheter som syftar till att bejaka och förstärka kulturella, religiösa och identitetsmässiga skillnader mellan Sveriges invånare baserat på deras etniska bakgrund. Verksamheter som riktar sig mot de nationella minoritetsgrupperna ska dock vara undantagna från ovanstående princip.

Vad vi nu anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr328 (S) yrkande 2.

11. Kvalitetssäkring av folkbildningen, punkt 15 (SD)

av Adam Marttinen (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 15 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr328 av Mattias Karlsson m.fl. (SD) yrkande 1.

Ställningstagande

För Sverigedemokraterna är det centralt att all skattefinansierad verksamhet ska följa de demokratiska principerna och hålla en hög lägstanivå när det gäller kvalitet. Vi anser därför att det behövs tydligare direktiv och väl genomförda kontroller samt uppföljningar av de verksamheter som beviljats stöd.

Att detaljreglera den skattefinansierade delen av folkbildningen tror vi skulle vara negativt för dess utveckling. Att i viss utsträckning skärpa kvalitetskraven och förtydliga direktiven om vilka typer av verksamheter som ska kunna få statligt stöd ser vi dock som nödvändigt. En viktig princip för all skattefinansierad utbildning bör vara att den ska sträva efter största möjliga objektivitet, saklighet och allsidighet. Verksamhet med inslag av stark, ensidig politisk eller religiös påverkan bör således inte kunna få statligt stöd inom ramen för folkbildningen.

På vissa håll har det statliga stödet till folkbildningen kommit att användas till att lära ut eller uppmuntra användandet av olagliga utomparlamentariska metoder. Vid återkommande tillfällen har stödet också kommit våldsinriktade och antidemokratiska organisationer till del. En dylik hantering av skattebetalarnas pengar är oacceptabel och bör resultera i en utförlig granskning av de aktuella studieförbundens eller folkhögskolornas övriga verksamhet och i en utvärdering av om det alls är lämpligt att ge dem någon form av bidrag, ens för annan verksamhet.

Vad jag nu anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr328 (SD) yrkande 1.

12. Risk- och väsentlighetsanalyser, punkt 16 (SD)

av Adam Marttinen (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 16 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2012/13:Kr328 av Mattias Karlsson m.fl. (SD) yrkande 3.

Ställningstagande

Sverigedemokraterna delar den analys som Riksrevisionen gjort om att dagens system för kontroll och granskning av folkbildningens verksamhet brister på flera punkter. Vi ser ett behov av att risk- och väsentlighetsanalyser genomförs inför de interna kontrollerna. Vi vill i detta sammanhang särskilt poängtera vikten av att i största möjliga mån använda sig av externa aktörer för dessa analyser, liksom för annan granskning, för att säkra så objektiva analyser som möjligt.

Vad jag nu anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr328 (SD) yrkande 3.

13. Förvaltningslagen och myndighetsutövning, punkt 17 (SD)

av Adam Marttinen (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 17 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr328 av Mattias Karlsson m.fl. (SD) yrkande 4.

Ställningstagande

I dagsläget är förvaltningslagen inte tillämplig på Folkbildningsrådet, då rådet är ett privaträttsligt organ. Vi anser att delar av förvaltningslagen ska göras tillämplig på Folkbildningsrådet och att samma regler bör gälla för all typ av myndighetsutövning, även då den sker via privaträttsliga organ. Vi anser också att lagen bör utformas så att även andra privaträttsliga organ med uppdrag i myndigheters ställe omfattas.

Vad jag nu anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr328 (SD) yrkande 4.

14. Folkbildning inom it, punkt 19 (S)

av Gunilla Carlsson i Hisings Backa (S), Peter Johnsson (S), Per Svedberg (S), Christina Zedell (S), Isak From (S) och Agneta Gille (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 19 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr248 av Monica Green (S).

Ställningstagande

Alla invånare i Sverige ska ha möjlighet att vara digitalt delaktiga, men så är det inte i dag. 1,2 miljoner står fortfarande utanför av rädsla, okunskap eller utan möjlighet att koppla upp sig för att det inte finns nät.

Digital delaktighet är ett krav för en väl fungerade demokrati. De flesta icke-användare återfinns bland äldre, men icke-användarna finns i alla åldersgrupper, även bland yngre. Bra insatser har gjorts från flera håll för att minska den digitala klyftan och öka e-delaktigheten, men det behövs mer. Digidel är ett nätverk på nationell nivå som har bildats för att samverka för att öka e-delaktigheten och minska digitala klyftor. Deltagarna har representerat länsbiblioteken och projektet IKT-lyftet, Folkbildningsförbundet, Folkbildningsrådet, Svensk biblioteksörening, UR, SE (Stiftelsen för internetinfrastruktur) m.fl. För att lyckas måste man samverka såväl nationellt som regionalt och lokalt i kommunerna med andra verksamheter som t.ex. socialtjänst, omsorgsverksamhet, flyktingsamordnare, formell vuxenutbildning, mödravård och BVC med flera.

Folkbildningssatsningarna behöver fortsätta och intensifieras. Folkhögskolor, studieförbund, bibliotek, nätuniversitet och andra nätutbildningar behöver uppmuntran med stöd och riktlinjer.

Vad vi nu anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:Kr248 (S).

15. Skärpta krav på trossamfund för att få statsbidrag, punkt 20 (SD)

av Adam Martinen (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 20 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna

2012/13:K380 av Josef Fransson m.fl. (SD) yrkandena 1 och 2,

2012/13:Kr340 av Mattias Karlsson och Per Ramhorn (båda SD) och

2012/13:A394 av Carina Herrstedt m.fl. (SD) yrkande 25 och

bifaller delvis motion

2012/13:Kr268 av Eliza Roszkowska Öberg (M).

Ställningstagande

Sverige har en lång tradition av jämlikhet och en strävan efter att skapa goda förutsättningar för båda könen lika villkor. Man har tagit strid mot barnaga, kvinnomisshandel och för kvinnofrid. Och jämställdhetsreformerna har på många vis varit lyckade. Vi är inte framme vid ett fullkomligt jämställt samhälle, men vi är ändå ett av de absolut mest jämlika länderna i världen. Det är något vi måste värna om att förbli.

I det mångkulturella Sverige som i dag växer fram har den omfattande invandringen inneburit att det finns grupper i samhället med vissa sedvänjor och bruk som strider emot grundläggande mänskliga fri- och rättigheter och demokratiska värderingar.

Granskande journalister har avslöjat att muslimska imamer ger kvinnor äktenskapliga råd som går stick i stäv med både svensk lagstiftning och svensk samtidsmoral. I samma anda byggs i vårt demokratiska och jämställda land moskéer där kvinnor tvingas gå in genom en annan dörr än männen och tvingas hålla sig i bakgrunden under själva gudstjänsten. I arbetet för jämställdhet ingår – eller borde det ingå – att vidmakthålla de jämställdhetsreformer som redan skapats i Sverige och att stävja de reaktionära krafter som nu motarbetar det jämställdhetsarbete som tagit så många år och så mycken kraft i anspråk. I stället ser de rörelser som i alla andra sammanhang ropar efter jämställdhet tyst på medan jämställdheten raseras i väsentliga delar av samhället.

Med anledning av ovan anförda argument ser vi det som helt orimligt att vi låter denna utveckling fortgå. Därför menar vi att riksdagen bör slå fast att könsuppdelning är ett allvarligt brott mot grundläggande mänskliga fri- och rättigheter, och att verksamheter som tillåter detta inte bör berättigas statligt bidrag.

Vi vill också peka på att i dagens Sverige hörs allt oftare rapporter från personer som lever i en förtryckande och våldsam hederskultur, i en verklighet som existerar parallellt med majoritetssamhället. Offren för hederskulturen begränsas kraftigt i sin vardag. De tvingas finna sig i att deras rätt att göra egna livsval inskränks, och det krävs av dem att de försakar den egna viljan för att alltid sätta familjens eller släktens anseende först. I hederns namn utsätts de ofta för trakasserier, hot och våld från de personer som borde stå dem närmast. Alternativt tvingas de att själva utsätta sina närmaste för våld och förtryck. De mest extrema fallen har gått så långt att offren fått sätta livet till i rena avrättningar till försvar av familjename.

Hederskulturen står för raka motsatsen till det svenska och västerländska samhällets syn på varje människas egen värde och rätt till en fri vilja. Problemet med dess växande utbredhet i Sverige måste därför tas på största allvar och åtgärdas. Det är oacceptabelt att förtryck, våld och mord sker i hederns namn. Vi anser därför att kraven bör skärpas och stats-

bidragen omedelbart dras in för alla former av trossamfund eller föreningar som baseras på etnicitet och understöder någon form av hedersrelaterad struktur.

Detsamma anser vi också ska gälla för våldsbejakande och icke-demokratiska organisationer som uppmanar till lagbrott och som inte ställer sig bakom demokratiska grundprinciper, såsom stödet för yttrandefrihet och mötesfrihet.

Vad jag nu anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2012/13:Kr340 (SD), 2012/13:Kr380 (SD) yrkandena 1 och 2, 2012/13:A394 (SD) yrkande 25 och bifaller delvis motion 2012/13:Kr268 (M).

16. Dialoger med religiösa samfund och kulturellt eller etniskt baserade föreningar, punkt 21 (SD)

av Adam Marttinen (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 21 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:A394 av Carina Herrstedt m.fl. (SD) yrkande 26.

Ställningstagande

För att en anpassning till det svenska samhällets värderingar ska vara möjlig krävs att den som lever efter andra normer och strukturer får en god och välkomnande insyn i vårt samhälle. Vi vill därför se ett intensifierat arbete för att nå ut till de individer som i dag lever i utanförskapsområden präglade av hederskulturer samt de personer som beviljas uppehållstillstånd i Sverige och kommer från hederskulturer. Detta arbete ska ha som syfte att ge en god introduktion till de normer och den värdegrund som utgör basen för det svenska samhällsbygget.

Det är av stor vikt att det sätt på vilket kunskaperna sprids på ett tydligt sätt förmedlar att anpassningen till de svenska värderingarna är en förutsättning för att bygga ett liv i Sverige och att brott mot grundläggande mänskliga rättigheter får konsekvenser. Samtidigt måste detta ske på ett sätt som visar förståelse för att det kan vara en stor omställning och kännas både förvirrande och obekvämt. Relationen mellan individ och samhälle, de rättigheter som garanteras av den svenska staten och de skyldigheter som följer med ett uppehållstillstånd eller ett medborgarskap måste tydliggöras, liksom det faktum att de är ömsesidigt beroende. I arbetet med att bryta hederskulturernas grepp måste det offentliga visa att det är kapabelt att ersätta de trygghetsstrukturer som hederssamhället trots allt erbjuder.

Vi anser således att det behövs fördjupade dialoger med religiösa samfund och kulturellt eller etniskt baserade föreningar för att införliva dem i arbetet med förankringen av den svenska värdegrunden hos deras medlemmar.

Vad jag nu anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:A394 (SD) yrkande 26.

Särskilda yttranden

Idrottsfrågor (S)

Gunilla Carlsson i Hisings Backa (S), Peter Johnsson (S), Per Svedberg (S), Christina Zedell (S), Isak From (S) och Agneta Gille (S) anför:

Vi vill påminna om att vi förra året (bet. 2011/12:KrU8) reserverade oss till förmån för tre yrkanden som tog upp frågor om att värna idrotten, jämställdhet mellan flickor och pojkar samt sexuella övergrepp på barn i idrottsmiljöer. Liknande motionsyrkanden tas även upp i det nu aktuella betänkandet och bereds i förenklad form. Vi hänvisar till det vi anförde förra året, bl.a. följande:

Var tredje vuxen är medlem i en idrotts- eller friluftorganisation. Idrotten är den frivilligorganisation där den allra största gruppen medborgare gör insatser. Var femte vuxen gör frivilliga insatser inom idrottsrörelsen. Det är mer än 1 miljon människor som ger ett stort bidrag till vårt samhälle. Idrottsrörelsen är en nyckel till att svenskar är världs bäst på frivilligjobb. De ideella krafterna inom idrottsrörelsen gör ovärderliga insatser för att engagera och aktivera barn och unga. Denna unika situation ska vi utveckla och ta till vara. Vi vill värna idrotten som en del av vår gemensamma välfärd. Vid sidan av ett brett folkligt engagemang är samhällets stöd mycket betydelsefullt. Vi prioriterar därför samhällets stöd till idrotten och sätter det före stora skattesänkningar.

Idrottsrörelsen har i nära 30 år arbetat för en jämställd idrott. Jämställdheten ska genomsyra hela idrottsrörelsen. Även om idrottsrörelsen gjort mycket konstaterar Riksidrottsförbundet att det är långt kvar innan detta mål kan anses uppnått. Kvinnor och flickor utgör fortfarande en minoritet av idrottsföreningarnas medlemmar och av specialförbundens styrelser. Ordförandeskapet är fortfarande till stor del förbehållet männen. Även bland landslagstränare och förbundskaptener dominerar männen kraftigt. Konsekvensen av den manliga dominansen inom idrottsrörelsen blir bl.a. att män och pojkar gynnas vid fördelningen av resurser på kvinnors och flickors bekostnad. Tillgången till träningslokaler är också bättre för idrotter som domineras av pojkar. Det är viktigt att flickor och kvinnor inte missgynnas när de statliga resurserna till idrotten fördelas inom idrottsrörelsen. Vad som behövs är att alla goda idéer och insikter på central nivå når ut i alla distrikt, föreningar, styrelser och omklädningsrum. Staten bör stödja detta och bör därför i sin bidragsgivning poängtera vikten av fortsatt arbete för en jämställd idrott.

Sexuella övergrepp är oförenliga med svensk idrotts grundvärderingar. Alla barn och ungdomar har rätt att idrotta och utvecklas i en trygg miljö och bemötas med respekt. Det är därför utmärkt att Riksidrottsförbundet har en policy och vägledning mot sexuella övergrepp där det finns råd och stöd till föreningar, aktiva och föräldrar om hur man kan motverka och hantera övergrepp. En bra förebild för hur man kan arbeta med dessa frågor är Svenska Scoutrådets projekt Trygga möten. Vi vill betona vikten av att regeringen noga följer denna fråga, uppmuntrar forskning och ny kunskap i frågan samt ökar ambitionerna i nära dialog med idrottsrörelsen och andra organisationer som engagerar barn och unga.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2012

2012/13:K380 av Josef Fransson m.fl. (SD):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att verksamheter som tillämpar könsuppdelning inte bör berättigas statligt bidrag.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att könsuppdelning i religiösa lokaler är ett brott mot grundläggande mänskliga fri- och rättigheter och strider mot mäns och kvinnors lika värde.

2012/13:So595 av Helena Leander m.fl. (MP):

9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om krav på antidiskriminerande motprestationer för ekonomiska bidrag från stat, kommun och landsting.

2012/13:Kr205 av Penilla Gunther (KD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en samlad statistik kring ideella insatsers värde för samhällsekonomin och av jämförbarhet i statistiken kring ideella organisationer, idéburna organisationer och företag inom den sociala ekonomin.

2012/13:Kr207 av Lars Ohly m.fl. (V):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör lägga fram förslag om hur äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet ska säkras i hela landet.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att staten i sin bidragsgivning bör poängtera vikten av fortsatt arbete för en jämställd idrott.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen i sin bidragsgivning bör uppmärksamma att idrottsrörelsen behöver ökad kunskap vad gäller trakasserier och diskriminering på grund av sexuell läggning, könsidentitet, funktionsnedsättning eller etnicitet.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen i sin bidragsgivning bör uppmärksamma idrottsrörelsens miljöarbete.

6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om internationella arrangemang och de negativa och positiva effekter som uppkommer.

2012/13:Kr210 av Arhe Hamednaca (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om allmännyttans betydelse för den lokala demokratins utveckling.

2012/13:Kr244 av Carina Ohlsson (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen behöver se över villkoren för alla barns möjlighet till idrottsutövande.

2012/13:Kr248 av Monica Green (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att folkbilda för att få med alla i it-samhället.

2012/13:Kr250 av Thomas Strand och Louise Malmström (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett särskilt föräldralyft i matematik där staten, lokala skolor och folkbildningens aktörer tillsammans antar utmaningen att dels ge föräldrar bättre förutsättningar att hjälpa sina barn med läsläsningen, dels öka föräldrarnas egna kunskaper i matematik.

2012/13:Kr251 av Carin Runeson och Kurt Kvarnström (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ungdomsidrott.

2012/13:Kr253 av Thomas Strand och Lena Hallengren (båda S):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör ta initiativ till årliga överläggningar med Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) om bidragen till folkbildningen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen för riksdagen redovisar de överläggningar som har genomförts sedan 2006.

2012/13:Kr255 av Anita Brodén (FP):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om folkrörelsernas roll för samhällsengagemang och demokratins utveckling.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av studieförbund och folkhögskolor.

2012/13:Kr261 av Anders Ahlgren och Anders Åkesson (båda C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förbättrat stöd till allmänna samlingslokaler.

2012/13:Kr267 av Gunnar Sandberg och Marie Nordén (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett statligt engagemang för att få stora mästerskap till Sverige.

2012/13:Kr268 av Eliza Roszkowska Öberg (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om stöd till religiösa samfund som uppmanar till brott mot svensk lag.

2012/13:Kr270 av Susanna Haby (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av regelverket för de statliga aktivitetsbidragen, så att organisationer och föreningar inom idrotten inte ska behöva tillhöra Riksidrottsförbundet för att få del av de statliga aktivitetsbidragen och att även icke föreningsanslutna personer ska kunna få ta del av offentligt stöd.

2012/13:Kr283 av Anna Steele (FP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att byta namn på Ungdomsstyrelsen till ”Myndigheten för civilsamhället”.

2012/13:Kr294 av Sven-Erik Bucht (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om stöd till alla elever som vill och behöver läxhjälp oaktat familjens ekonomiska förutsättningar.

2012/13:Kr305 av Helena Bouveng (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om idrottens sociala ansvar.

2012/13:Kr312 av Fredrik Lundh Sammeli m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om idrott och hbtq-personer.

2012/13:Kr313 av Hannah Bergstedt och Karin Åström (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över behov och möjligheter för sociala föreningar att söka ekonomiskt stöd.

2012/13:Kr320 av Gunilla Carlsson i Hisings Backa m.fl. (S):

31. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att värna idrotten som en del av vår gemensamma välfärd.
32. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om avgifter inom idrottsrörelsen.
35. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ge flickor och pojkar lika möjligheter att utöva idrott.
36. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om sexuella övergrepp på barn i idrottsmiljöer.

2012/13:Kr327 av Åsa Torstensson och Per-Ingvar Johnsson (båda C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör se över möjligheten för att studerande inom det kommunala uppföljningsansvaret ges rätt att söka folkhögskoleutbildning för att kunna fullfölja sina studier för grundskole- och gymnasiekompetens och ha tillgång till den finansiering som kommunen är skyldig att stå för både vad gäller studieplats och individens studiefinansiering.

2012/13:Kr328 av Mattias Karlsson m.fl. (SD):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kvalitetssäkring.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om mångkulturalistisk verksamhet.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om riskanalys.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förvaltningslagen.

2012/13:Kr329 av Mattias Karlsson m.fl. (SD):

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att vidta åtgärder i syfte att säkerställa äldres tillgång till idrott och fysisk aktivitet över hela landet.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om blivande barn- och ungdomsledares rätt att få begränsade utdrag ur polisregistret.

2012/13:Kr340 av Mattias Karlsson och Per Ramhorn (båda SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om hur regelverket och tillsynen ska kunna skärpas i syfte att förhindra att våldsbejakande och icke-demokratiska organisationer får skattefinansierat stöd.

2012/13:Ub383 av Jabar Amin m.fl. (MP):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förändrad lägsta åldersgräns för allmän linje på folkhögskola från 18 till 16 år.

2012/13:MJ474 av Cecilia Widegren (M):

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att värna ridningens viktiga roll som Sveriges största handikappidrott.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att verka för en jämställd tilldelning av resurser till både flickors och pojkars idrottsverksamhet.

2012/13:A394 av Carina Herrstedt m.fl. (SD):

25. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skärpta krav på alla former av trossamfund eller föreningar baserade på etnicitet där statsbidrag omedelbart dras in om någon form av hedersrelaterade strukturer understöds.
26. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om fördjupade dialoger med religiösa samfund och kulturellt eller etniskt baserade föreningar för att införliva dem i arbetet med förankringen av den svenska värdegrunden hos deras medlemmar.